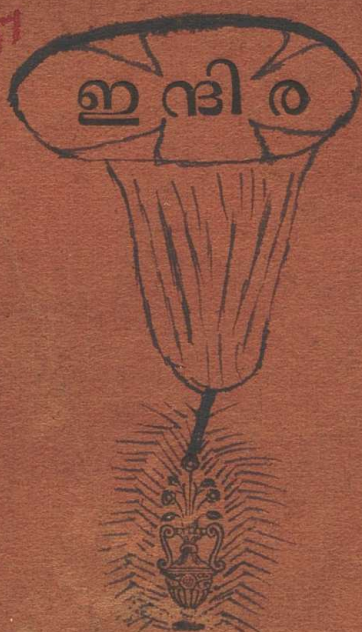

2462
E 397

E 397

എം. ആർ. കൃഷ്ണവാര്യർ, ബി. ഏ., എൽ. റി.

M. R. Krishnan Nair.

Form VI.

2462
E 397

ഇ നി ര

സംഭാഷന

ക. രാമൻപിള്ള

ഉടവിളകൾ.

സംഭാഷന

കെ. എ. മ. മ. മ.

ഗന്ധകർമ്മം,

അദ്ധ്യക്ഷൻ.

മ. മ. മ. മ.

മ. മ. മ. മ.

എം. ആർ. കൃഷ്ണവാര്യർ, ബി. എ. എൽ. റി.

പ്രകാശകൻ,

എസ്. ആർ. ബുക്ക് ഡിപ്പോ,

തിരുവനന്തപുരം.

പകർപ്പവകാശം, എം. സരസ്വതി അമ്മയ്ക്ക്.

ശ്രീധരപ്രസ്സ്, തിരുവനന്തപുരം.

1112

അവതാരിക.

സരസകവിവർത്തനായ ശ്രീമാൻ എം. ആർ. കൃഷ്ണ
 വാരിയർ ബി. എ., എൽ. റി. യുടെ അനുഗൃഹീതമായ
 രൂപികയിൽനിന്നു പിന്നിട്ടിരിക്കുന്ന ഒരു മനോഹര നവീ
 നകാവ്യമാണ് 'ഇന്ദിര'. വീരമാർത്താണ്ഡവർമ്മ മഹാ
 രാജാവിന്റെ വാഴ്ചക്കാലത്തു ധൃത്തനായ ഒരു ചാരന്റെ
 അപചാരം നിമിത്തം വിവാഹം മുടങ്ങി, സ്വദേശത്തിൽ
 നിന്നു ബഹിഷ്കൃതയായി, വിദേശവാസഭംഗം അനുഭവി
 ക്കേണ്ടിവന്ന ഒരു നായികയുടെ ചരിത്രമാണ് ഇതിൽ
 കവി ചിത്രണം ചെയ്തിരിക്കുന്നത്. 'ഇന്ദിര' ഒരു കലീന
 യും സൽഗുണസമ്പന്നയുമായ നായർ യുവതിയാകുന്നു.
 ദാമ്പത്യസൗഖ്യം ലഭിക്കുവാൻ ദുഷ്കാലം അനുഭവിക്ക
 ന്നില്ലെങ്കിലും അതുകൊണ്ട് ആ സ്ത്രീരത്നം ഭഗ്നോത്സാഹ
 യാകുന്നില്ല; ലോകസേവയെക്കുറിച്ച് തന്റെ ജന്മത്തെ ചരി
 താർത്ഥമാക്കുന്നു. മാതൃമരണം, കാമുകവിയോഗം, പിതൃ
 നിന്യാണം, മുതലായി തനിക്കു നേരിടുന്ന വിവിധഭംഗങ്ങളെ
 ളെ ആ മനസ്സിനി ധൈര്യസമേതം സഹിക്കുന്നു; ഒടു
 വിൽ സകല സങ്കടങ്ങൾക്കും കാരണഭൂതനായ ചാരപ്ര
 മാണി കഷ്ടരോഗാന്തനായി തന്റെ ആതുരശാലയിൽ
 ചെന്നു ചേരുമ്പോൾ അവനെ സകലരും ശ്രദ്ധിക്കു
 ന്നു; അവൻ മരിക്കുമ്പോൾ

“പങ്കാമിതന്റെ ചരിതത്തിലഹോ ! തനിക്കു
 പങ്കല്ലമുള്ളതു ധരിച്ചവൾ തന്റെ കണ്ണിൽ”

തങ്കപ്പള്ളി കുമ്മണിരണ്ടു ജനിച്ചു; ദൈവ-
സങ്കല്പമനുസരിച്ചതാണത്രെ തനിക്കു.

എന്നു കവി വർണ്ണിക്കുന്ന വിധത്തിൽ കണ്ണൂർ വാക്കുന്നു. ഇന്ദ്രിയങ്ങളുടെ ജീവിതത്തിൽ നിന്നു പല പാഠങ്ങളും ഇന്നു തെളിവായി പഠിക്കേണ്ടതുണ്ട്. അവയെ വ്യക്തമായി മനസ്സിലാക്കി ശ്രീമാൻ കൃഷ്ണവാര്യർ അവിടുത്തെ ആവിഷ്കരിച്ചിരിക്കുന്നത് അത്യന്തം ഹൃദയംഗമമായിരിക്കുന്നു.

‘ഭാഗ്വദ്വി’ ‘ഭാഗീരഥി’ ‘ഭവാനി’ ‘കുരുബ’ ‘തേവൻ’ മുതലായ കൃതികൾ ഈ സംസ്കൃതപ്രദാനായ കവി അദ്ദേഹത്തിന്റെ, സർവ്വഭൂതഹിതേരതിയേയും സാധുജനോപകാരപരതയേയും വേണ്ടതുപോലെ വെളിപ്പെടുത്തിയിട്ടുണ്ട്. പ്രകൃതിവർണനയിൽ വാരിയകുള പാടവം അന്യോന്യമായിട്ടുമാണെന്നു ‘പ്രകൃതി’ മുതലായ ഗ്രന്ഥങ്ങൾ ഉൽഘോഷിക്കുന്നു. ഇന്ദ്രിയങ്ങളിൽ അകൃതമായ ഒരു രാമണീയകം ആദ്യം കളിയാടുന്നുണ്ട്; അതിലെ അവിച്ഛിന്നമായ ശബ്ദപ്രവാഹം ആരെയും അതുതാനന്ദപരവശരാക്കുവാൻ പര്യാപ്തമാണ്. താഴെ കാണുന്ന പദ്യങ്ങൾ നോക്കുക :—

മറന്നു മല്ലിവളെ മാലയിടേണ്ട, തെന്റെ-
യുററുള്ള മൊറയവകാശിയുമായ രാമൻ
തെറ്റാതെ തെല്ലമനുരൂപനിവർക്കു; തമ്മിൽ-
പ്പറന്നു തിരുന്നിടുകയില്ലിവർ ജീവിതത്തിൽ.

ആശാന്റെ ജാതകപരീക്ഷകളാലുപ-
മാശാസ്ത്രമായൊരു പൊരുത്തമിവർക്കു തമ്മിൽ
ആശാനുരൂപമിഹ കണ്ടു; വരാതെ മെന്തി-
ന്നാശാന്തരങ്ങളിലിനിത്തിരുന്ന നമ്മൾ ?

ഇനി മറ്റൊരു രണ്ടാം പരിശോധിക്കുക :—

താപോദയം ഹൃദി; തലയ്ക്കു സഹസ്രകോടി-
ദീപോപമാർക്കുവരശ്ശികൾ; കാൽച്ചുവട്ടിൽ
തീപോലെ കാഞ്ഞ മണൽ; ദുർവിധിതന്റെ ചണ്ഡ-
കോപോൽകടതപമിവകൊണ്ടുവരുന്നറിഞ്ഞു.”

അടിയിൽ ഉദ്ധരിക്കുന്ന പദ്യം കവിയുടെ കല്പനാ-
കൗശലത്തിനു മകുടോദാഹരണമായി ശോഭിക്കുന്നു.

“ചാരപ്രയോഗഫലമാണു മഹാവിപത്തി-
ന്നാരംഭമെന്നു തെളിയിപ്പതിന്നെന്നപോലെ,
ചാരത്തണഞ്ഞൊരുസമീരനടിച്ചുയന്നു
ചാരക്കണിക്കളി ഭയങ്കരമായിരുന്നു.”

ഇങ്ങനെ യാതൊരു കേടും കോട്ടവുമില്ലാത്തവയെന്നു പ-
റഞ്ഞാൽ പോരാ, സർവാഭ്യാസസുന്ദരങ്ങളായ പദ്യങ്ങൾ
എത്രവേണമെങ്കിലും ഇന്ദ്രിയത്തിൽനിന്നുദാഹരിക്കാവുന്ന
താണ്. വളരെക്കാലമായി എന്റെ ഒരു പ്രാണസുഹൃ-
ത്തെന്ന നിലയിൽ ഞാൻ കരുതിപ്പോരുന്ന ഈ ഉത്തമ
കവിയുടെ ലബ്ധപ്രതിഷ്ഠയും യശസ്സുമുലയും നോക്കി-
യാൽ ഈ ഗ്രന്ഥത്തിന് ഓരവതാരികയുടെ ആവശ്യമില്ല;
ഇതു വായിച്ചപ്പോൾ എനിക്കു തോന്നിയ അഭിപ്രായം
ഞാൻ ഇത്തരത്തിൽ ഒരു രേഖപ്പെടുത്തുകയല്ലാതെ മ-
റ്റൊന്നുമിവിടെ ചെയ്യുന്നമില്ല. ശ്രീമാൻ കൃഷ്ണവാരിയർ
കാവ്യാധ്വനിയിൽ ഉത്തരരാത്തരം ശ്രേയോഭിവൃദ്ധിയെ
കാംക്ഷിച്ചുകൊണ്ടും ഇന്ദ്രിയസ്തുതി സമ്പ്രദായികളേയും ആ-
ശംസിച്ചുകൊണ്ടും തൽകാലം വിരമിച്ചുകൊള്ളുന്നു.

തിരുവനന്തപുരം, }
13-12-1110 }

ഉള്ളൂർ എസ്. പരമേശ്വരയ്യർ.

അഭിപ്രായം.

ശ്രീമാൻ എം. ആർ. കൃഷ്ണവായുരവർകളുടെ കവിത വായിച്ചു രസിക്കാത്ത മലയാളികളുണ്ടോ എന്നു സംശയമാണ്. ഛന്ദോവൃത്തങ്ങളിൽ പ്രാസത്തോടുകൂടിയും അല്ലാതേയും ഒന്നാന്തരം പദ്യങ്ങളെഴുതുന്നതിനു പണ്ടേ സമ്പ്രസാധിതം സമ്പാദിച്ചിട്ടുള്ള ഈ കവി ഖണ്ഡകാവ്യങ്ങൾ മാത്രം എഴുതുന്നതുകൊണ്ടു മഹാകവി പദത്തിന് അഹ്നാകാതിരിക്കണമെന്നില്ല. ഈയിടെ എഴുതി പ്രസിദ്ധപ്പെടുത്തിട്ടുള്ള 'ഭാഗ്വി', 'ഭാഗീരഥി', 'ഭോനി', എന്നീ മൂന്നു ലഘുകാവ്യങ്ങളും ഇപ്പോൾ നിരൂപണവിഷയമായ 'ഇന്ദിരയും' പ്രസ്തുത സ്ഥാനം നൽകുന്നതിനു പര്യാപ്തങ്ങളെന്ന് ഏതു സഹൃദയനും സമ്മതിക്കുന്നതാണ്.

എട്ടുവീട്ടിൽ പിള്ളമാരും അവരുടെ ബന്ധുക്കളും "കൂരോഗ്രശിക്കയുടെ ഭക്ഷണമായിത്തീന്ന്" കാലഘട്ടത്തിൽ നാഞ്ചനാട്ടിലെ ഒരു ഇടപ്രഭുവായ മാനാന്തര മാതു പിള്ളയുടെ മകളായി വളർന്നുവന്ന ഇന്ദിര പിതൃഭാഗീനേയ രാമന്റെ സതീർത്ഥ്യയും പ്രിയതമയുമായിത്തീർന്നു. അന്ന് ആ പ്രഭുമന്ദിരത്തിൽ ആതിഥ്യം സ്വീകരിച്ച് വേഷ്ടപ്പെടുന്നതായി വാണ ഒരു ചാരന്റെ ദൃഷ്ടിപഥത്തിൽ അവൾ അകപ്പെടുകയും, 'അവനുളവായ നീചമാരോഗ്രതൃഷ്ണ' നാർക്കുനാൾ ദുഃഖമായിത്തീരുകയും ചെയ്തു. ഒരു ദിവസം അവൾ 'വിനോദവ്യായാമ കാർഷ്വയോടു' കൂടി

ഭവനപരിസരങ്ങളിൽ സഞ്ചരിക്കുമ്പോൾ അയാൾ അടുത്തു ചെന്നു പ്രണയപ്രാർത്ഥന ചെയ്യുകയും എന്നാൽ അതു വിഫലമായിത്തീരുകയും എന്നുമാത്രമല്ല ആകസ്മികമായി അവിടെ ചാടിവീണ രാമനുമായുള്ള മല്ലയുദ്ധത്തിൽ അയാൾ അവശനായി മടങ്ങുകയും ചെയ്തു.

വൈരനിയ്ക്കാതെ നബുദ്ധിയോടുകൂടി തലസ്ഥാനത്തു ചെന്നു ചേർന്നതിന്റെ ശേഷം, മന്ത്രിയെ തെറ്റിദ്ധരിപ്പിച്ച് ഏതാനും പടയാളികളോടുകൂടി ചാരൻ ഇന്ദിരയുടേയും രാമന്റെയും വിവാഹം നടക്കുന്ന മുഹൂർത്തത്തിൽ അവിടെ പ്രവേശിച്ച് ആ ശുഭകേൾമം മുടക്കി, ഇന്ദിരയേയും മാതാപിതാക്കളുമാരേയും, വരനായ രാമനേയും ബന്ധിച്ച്, വീടിനു തീവയ്ക്കയും, അമ്മ മുതിയടയ്ക്കുകയും, ശേഷിച്ചവർ ബഹിഷ്കൃതരാവുകയും ചെയ്യുന്നു. ഇതെല്ലാം ചാരന്റെ ഗ്രന്ഥോപജാപഫലങ്ങളാണെന്നു വിശേഷിച്ചു പറയേണ്ടതില്ലല്ലോ. മാത്രപിള്ള ഇന്ദിരയെ സമാശ്വസിപ്പിച്ച് രാമനെ അന്വേഷിച്ചു തീർത്ഥയാത്ര ചെയ്യുന്നതും, രാമേശ്വരം, കാശി മുതലായ പുണ്യസ്ഥലങ്ങളെ സന്ദർശിച്ചതിനു ശേഷം വൃന്ദാവനത്തിലെത്തുന്നതും, അവിടെ വെച്ച് അയാൾ മുതിയടയ്യുന്നതും, ഇന്ദിര ഗോപവനിതമാരുടെ സഹായത്തോടുകൂടി സംസ്കാരക്രിയകൾ നിർവ്വഹിച്ച്, പരോപകാരപ്രദമായ സംസ്കൃതാധ്യാപനം, ആതുരശുശ്രൂഷ മുതലായ കൃത്യങ്ങളാൽ ആയുശ്ശേഷം അവിടെ നയിക്കുന്നതും, കഷ്ടരോഗം പിടിപെട്ട് ചാകാരായ ചാരൻ ആതുരശാലയിലെത്തി നായികയുടെ ആതിഥ്യം സ്വീകരിച്ചു പശ്ചാത്തപിച്ചു മരിക്കുന്നതും ഒടുവിൽ രാമനും ഭാര്യയും

വയോധികയോഗിയായി അവിടെ ചെന്നു ചേരുന്നതും ഈ വിധത്തിൽ ഇന്ദിരാമന്മാർ വീണ്ടും ഒരുമിച്ചു ചേർന്നു “സാധുജനസേവന ശ്രീവിശുദ്ധി വഴി പോയി” ആത്മമുക്തിപദം പ്രാപിക്കുന്നതുമാകുന്നു കഥാശേഷം.

എട്ടുവീട്ടിൽപിള്ളമാരുടെ രാജദ്രോഹമൊ രാജദ്രോഹമോ ഒരു കഠിനാപരാധമാക്കി ഒരു ശതാബ്ദത്തിലധികം കാലമായി കഥാകൃത്തുക്കളും കവികളും അവരുടെ മനോധർമ്മം പ്രകടിപ്പിക്കുന്നതിനു യത്നിച്ചു കാണുന്നതുകൊണ്ട് ഈ മിത്യാപവാദം പുരാണത്തിലെന്നപോലെ ഒരു പ്രഖ്യാതമായ ഇതിവൃത്തമായിത്തീർന്നിരിക്കുന്നു സ്ഥിതിക്ക് നമ്മുടെ കവി കഥാവിഷയ സചീകരണത്താൽ അധിഷ്ഠിതപാർവ്വതയായിത്തീരമെന്നു തോന്നുന്നില്ല. എന്നുതന്നെയുമല്ല, മാതൃപിള്ളയുടേ രഹസ്യപ്രഖ്യാപനത്തിൽ,

“ആവശ്യമല്ലൊരന്താപമതിന്നു രാജ്യ
സേവയ്ക്കുഞാൻ ഹൃദയസാക്ഷിയെ ലക്ഷ്യമാക്കി
ആവണ്ണമനുപെരുമാറിയതാണു ശുദ്ധ
ദൈവത്തിനൊക്കെയറിയാം പരമാത്മസാരം.”

എന്നു പറയിച്ചിട്ടുള്ള കവിയുടെ ഹൃദയാന്തർഭാഗം നമുക്കു നല്ലപോലെ തെളിഞ്ഞു കാണാവുന്നതുമാകുന്നു. എന്തായാലും ഈ വിഷയത്തേപ്പറ്റി ഇതിലധികം ഉപന്യസിക്കണമെന്നു വിചാരിക്കുന്നില്ല.

എന്നാൽ കഥാബന്ധം ആനന്ദംഗികളായ പല വണ്ണനകൾക്കും കവിയ്ക്കു സൗകര്യം നൽകുന്നുണ്ടെന്നുള്ള വസ്തുത നാം ഗ്രഹിക്കേണ്ടതാകുന്നു. കേരളീയരുടെ ചിരവരിചിതങ്ങളായ പല ഏല്പാടുകളും ആധുനികപരിഷ്കാര

പ്രവാഹത്തിലകപ്പെട്ടു നാമാവശേഷങ്ങളായി തീർന്നു കൊണ്ടിരിക്കുന്ന ഒരു വകയ്ക്ക് ഒരു കലവറയായിത്തീർന്ന സാഹിത്യം നിശ്ചയമായും അമൂല്യമെന്നു തന്നെ പറയാം. മിസ്റ്റർ വായുരുടെ നാട്ടുപുറത്തു്

“ഗ്രാമാവനീപരിസരങ്ങളിലുള്ള മഞ്ജു
ശ്യാമാഭിരാമത കലൻ കൃഷിസ്ഥലങ്ങൾ,
വ്യോമാശമെന്നപടി വിസ്തൃതി പൂണ്ടു ശാലി
സ്തോമാഭേ, തുമകില പോലെ, യണിഞ്ഞിരുന്നു.

“താണാറു വക്കുകളിലുള്ള തളിർ കൊടിപ്പു
ല്ലണാക്കിയും, പുഴയിലെക്കുള്ളിൽ വെള്ളം
വേണാട്ടിലുള്ളതു പോലെ നകന്മേരെ
ച്ചേണാൻ ഗോക്കളിവിടെ കൂടി പാർത്തിരുന്നു.”

അന്നത്തെ ഭവനത്തിന്റെ (വിശേഷിച്ചും ഭക്ഷണ
തിരുവിതാംകൂറിലെ) ഒരു രമ്യമായ ചിത്രം കവി നൽകുന്നുണ്ട്.

“അററത്തു ഭിത്തികളുയർത്തി നടുക്കു വാത
ലൊററയ്ക്കു നാട്ടിയ കിഴക്കുവശത്തു മലേയ്യ
മുററത്തു കൃഷ്ണതുളസി ചെടി ധർമ്മലോപ
ക്കുറത്തിനാക്കു മസിവല്ലരിയാണുളന്നു.”

കൊയ്ത്തുകാലവണ്ണമുഴുവൻ ഇവിടെപകർത്താൻ
നിവൃത്തിയില്ലാതെ പോയതിൽ ഖേദിക്കുന്നു.

“അമ്മക്കളും പ്രിയരുമൊത്തവരായതിഞ്ചി (കുഞ്ഞി,
പൂർവ്വശ്ലോകം.)

ച്ചമ്മന്തി കൂട്ടി യണികമ്പ നിറെ കൂടിച്ചു;
അമ്മച്ചിമാരുടെ നിലയ്ക്കു മുതിൻ കൊച്ചു
പെമ്മക്കളെക്കൂടിലു കാവലിനും നിറുത്തി.

“പെണ്ണങ്ങളൊക്കെ യരിവാളുമെടുത്തു തെല്ലു
മണ്ണുള്ള കല്ലിലതു തേച്ചു മിനുക്കി വേഗം
ഉണുന്നതിന്നു വഴി നോക്കിയിറങ്ങി; നീണ്ട
കണ്ണുസവത്തിനുസമം വിളഭൂമികണ്ടു.”

അതുപോലെ തന്നെ വിവാഹപ്പന്തലിൽ,

“പച്ചപ്പനങ്കലയൊടും കലവാഴ കെട്ടി
വെച്ചഞ്ചിത ലൂതിയെഴുന്ന കുരിയ്ക്ക ചാത്തി,
ഉച്ചത്തിലെത്തിയൊരു പന്തലിനജപിച്ചു
തച്ചന്റെ വേലയുടെ ഭംഗി തഴച്ചു കണ്ടു.”

എന്നിങ്ങനെ വണ്ണനകളുടെ തന്മയത്വം കാണിക്കാൻ
ഞാനുലരിച്ചു തുടങ്ങിയാൽ അനന്തമായിത്തീർന്നു കാം.

ഇനി കവിതാരീതിയെപ്പറ്റി പറയുകയാണെങ്കിൽ,

“കനക്കു മത്സവും സുധ കണക്കെ പ്പട നിരയും
ഇണക്കും കലനും രമ്യം ജനിക്കും നൽ സാരസ്വതം”

എന്നു ഉണ്ണായി വായ്പർ പാടിയതു തന്റെ വംശത്തിലെ
ഭാവികവിയായിത്തീരാനിരുന്ന ഗ്രന്ഥകാരന്റെ കവിതാ
ഗുണത്തെക്കൂടി ഭീഷ്മദർശനം ചെയ്തല്ലയോ എന്നു സംശ
യിക്കേണ്ടിയിരിക്കുന്നു.

എന്തെന്നാൽ ചമൽക്കാര സാര ഭൂയിഷ്ടങ്ങളായി
താഴെ കാണുന്നു

“ഘണ്ടാമണിക്കു മധുരസ്വര മെന്നപോലെ”

“മതിപ്രസാദം കൈവന്നു കൈരവസുമ്പ്രദമെന്ന
പോലെ”

“**മുരുക മരമായിര മൊത്തു പൂത്തു

ശോണാഭമായ കസുമങ്ങളുണിഞ്ഞ പോലെ”

“വിദ്യാലയത്തിലൊരു വാഷിക യോഗവും ന
ല്പുത്രാന സീതി മധു മാസവുമെന്നപോലെ”

ഉപമകൾ പോലെയുള്ള നല്ല അലങ്കാരങ്ങളും,

“കാഷായ വസ്ര പരിശീലനവും സമസ്ത &c.”

ഇത്യാദി സാരോപദേശങ്ങളും,

“രാമാഖ്യ നൽക്കട മഹേശ ധനുസ്സുപോലെ &c.”

ഇങ്ങനെയുള്ള ഭാഗങ്ങളിൽ കാണുന്ന ധ്വനിയും

“ലീലാ വിലാസ തരുപംക്തി വിശാലപത്ര
മാലാ സുമാവലി ഫലാളികളോടുകൂടി”

എന്ന മട്ടിൽ ആദ്യത്തം കാണുന്ന അനുപ്രാസാദി ശബ്ദാ
ലംകാരങ്ങളും,

“ചാണക്യ സൂത്ര പഠനം വഴിയായി ബുദ്ധി
ചാണക്കു വച്ചിതു;”

എന്നിത്യാദി അനാഡംബരങ്ങളായ വ്യംഗ്യഫലിതങ്ങളും,
സാമ്പ്രദായികമായിക്കാണുന്ന ദ്വിതീയാക്ഷരൈകരൂപ്യ പ്രാ
സവും, വിശിഷ്ട ഈ കൃതിയിലെ ഭക്തിരസദ്യോതകങ്ങ
ളായ പുണ്യസ്ഥല വർണ്ണനകളും, ഏല്പാംകൂടി നോക്കി
യാൽ, സരസ്വതിയുടെ വരപ്രദാനം കവിവര്യനായ ശ്രീ
മാൻ കൃഷ്ണവാര്യരിലും സവിശേഷം സഫലമായിട്ടുണ്ടെന്നു
പറഞ്ഞു ഈ അഭിപ്രായം അവസാനിപ്പിക്കാനെ നിവൃ
ത്തിയുള്ളു.

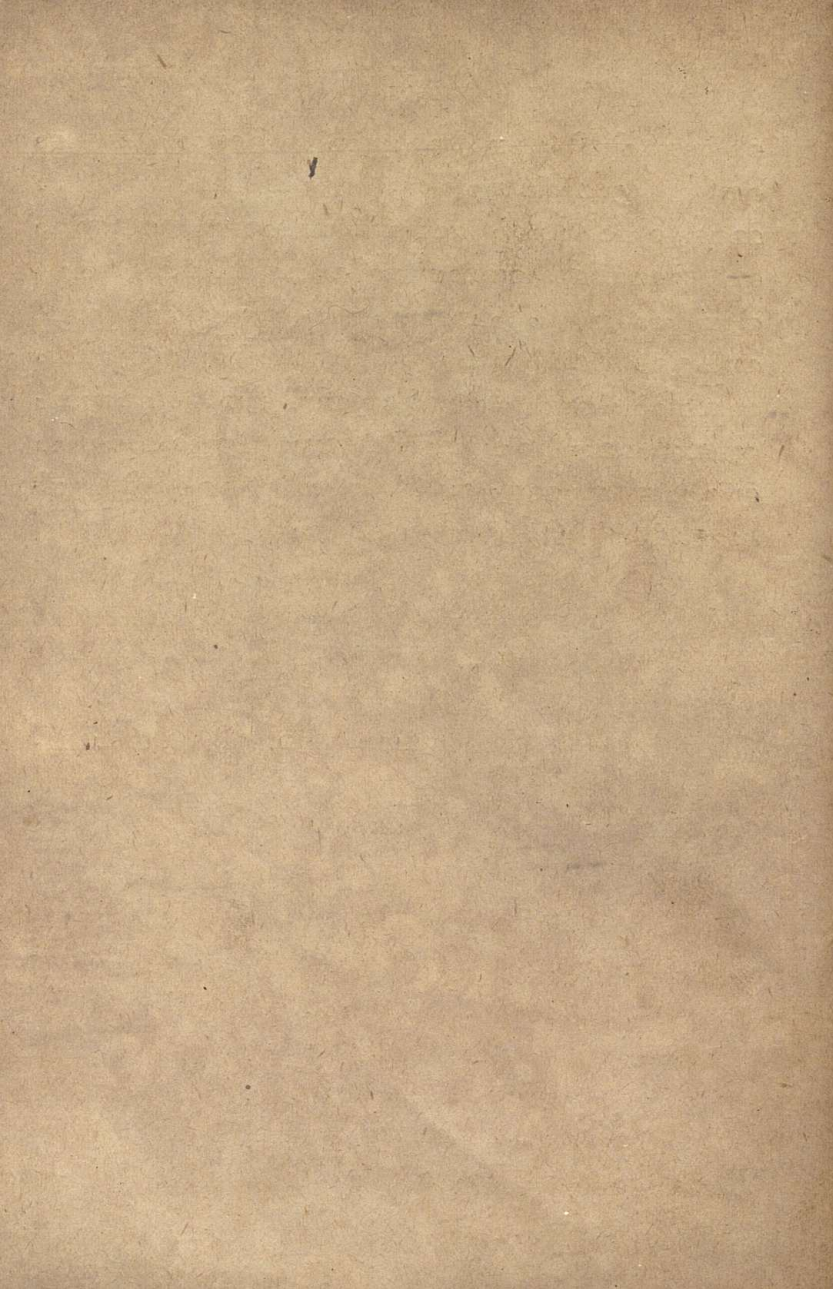
അഭിനന്ദനം.

മാന്യസുഹൃത്തേ,

താങ്കളുടെ 'ഇന്ദിര' ഈ പല ജോലിത്തിരക്കിനിടയിലും ആദ്യന്തം അതിശ്രദ്ധയോടെ ഞാൻ വായിച്ചു. ഒട്ടോരു ഇരുപത്തഞ്ചു വർഷമായി താങ്കളുടെ നിസ്സീമ സാഹിത്യവൈദഗ്ദ്ധ്യത്തേ ആദരിച്ചു വരുന്ന കേരളീയർക്കു് താങ്കൾ നവമായ ഒരു സമ്പത്തുകൂടി നൽകുകയാണു ചെയ്തിട്ടുള്ളതു്. കളംകലേശമില്ലാത്ത കവിതാരീതി, സുസ്ഫുടവും ഹൃദ്യവും ആയ ആശയഗതി, എപ്പോഴും അത്യുൽകൃഷ്ടമായ ലക്ഷ്യം ഇവ താങ്കളുടെ സ്വായത്തമാണെന്നു് എല്ലാ ഭാഷാഭിമാനികൾക്കും അറിവുള്ളതാണല്ലോ. പദഭാരിദ്ര്യവും ആശയഭൌർല്ലഭ്യവുംകൊണ്ടു് ദ്രാവിഡരീതിതേടി സാഹിത്യത്തിന്റെ പ്രൗഢമനോഹാരിതയെ നശിപ്പിക്കുന്ന ഇന്നത്തെ യുവകവികൾ ഏവംവിധങ്ങളായ കൃതിതല്പജങ്ങൾ ഹൃദിസ്ഥമാക്കേണ്ടതു തന്നെയാണു്. ആർക്കും നിഷ്പ്രയാസം ഗ്രഹിക്കാവുന്ന ഒരു കഥ ചരിത്രസ്ഥിതികളിൽ ആവരണം ചെയ്തു് ഏറ്റവും ആകർഷകമായ രീതിയിൽ പ്രതിപാദിക്കുകയാണു ചെയ്യുന്നതു്. കേരളത്തിനു പ്രത്യേകമായുള്ള കാലഭേദങ്ങളും, കർഷകജീവിതരീതികളും, പ്രകൃതി സൗകര്യങ്ങളും ഇതിൽ അത്യന്തം ഭംഗിയോടെ വർണ്ണിക്കപ്പെട്ടിട്ടുണ്ടു്. അതും പോരാഞ്ഞിട്ടു്, നായികയുടെ തീർത്ഥയാത്ര അവലംബിച്ചു് പ്രാചീനഭാരതത്തിലെ പല പ്രധാനസ്ഥലങ്ങളിലേക്കു വായനക്കാ

രെ സഞ്ചരിപ്പിക്കുകയും ചെയ്യുന്നു. ഉദ്യോഗഭീഷണകൂടാ
തെയുള്ള ഗൃഹജീവിതം. ഇത്ര ആനന്ദപ്രദമാണെന്ന് ന
മ്മുടെ ചെറുപ്പക്കാർ അറിഞ്ഞിരിക്കേണ്ടതു തന്നെയാ
ണ്. മനോമോഹനമായ കവിതാശയ്യയെക്കുറിച്ച് പുതു
തായി യാതൊന്നും പറയേണ്ടതായ ആവശ്യവുമില്ലല്ലോ.
താങ്കളുടെ ഇതരകൃതികളിൽ എന്നപോലെ നിവ്യാജവും
സുസ്ഥിരവും ആയ സാധുജനസേവനം ഇതിലും അത്യന്തം
ശ്രദ്ധാർഹമായി പൊന്തിനിൽക്കുന്നു. ഇതുപോലെ പ
ല ഉത്തമകാവ്യങ്ങളും താങ്കളിൽ നിന്ന് കൈരളി ആശി
ക്കുന്നുണ്ടെന്നുകൂടി പറഞ്ഞു കൊള്ളട്ടെ.

സ്വന്തം ഇ. വി. കൃഷ്ണപിള്ള.

2462

E 397

അന്നത്തെ രാഷ്ട്രീയാന്തരീക്ഷം.

‘മാന്താഡമന്ദിര’ മുഖാഷ്ട ഗ്രന്ഥങ്ങൾ, ഉഗ്ര-
മാന്താഡതപ്തവിഷശാഖികളെന്നപോലെ,
‘മാന്താഡവർമ്മ’ ഗുപതകുതി പതിച്ചുവെച്ചു-
മാന്താഡദേവതനയാഭിമുഖങ്ങളായി.

മ

ആരാജകീയശിതശാസനകൊണ്ടു മൂല-
വേരാടിയാഞ്ഞിവ മുറിഞ്ഞു മറിഞ്ഞു വീണു;
നേരായ വയ്ക്കുണിയണിഞ്ഞു പുണൻ പുത്ത
വാരാർന്ന വല്ലികളുമാത്ര നിലംപതിച്ചു.

ര

‘രാമയ്യ’ മർദ്ദനനയം, പ്രളയാവസാന-
ഭീമപ്രചണ്ഡതരമാരുതനെന്നപോലെ,
ആ മന്ദിരങ്ങളെയടിച്ചുപൊളിച്ചു, ഉദഗ്ര-
സാമർത്ഥ്യവെച്ചൊടു സമുദ്രനിരപ്പിലാക്കി.

ന

ഓരോപ്രഭുക്കളുപജാപ വിധേയരായ-
താരോ? പരം പ്രബലരെങ്കിലുമത്തരക്കാർ
കൂരോഗ്രശിക്ഷയുടെ ഭക്ഷണമായി; രാജ്യം
ചാരോപചാരപരിചാരക രംഗമായി.

ക

നാട്ടുവൃത്തം.

700

പ്രക്ഷോഭമിങ്ങനെ നടന്നുവരുന്ന കാല-
ത്തിക്ഷോണിയിങ്കലൊരിടപ്രഭു 'നാഞ്ചനാട്ടിൽ'
വക്ഷോബലം തടവിയകുഷിശാസ്ത്രവിദ്യാ-
ശിക്ഷോപലബ്ധിയൊടുക്കടി വസിച്ചിരുന്നു.

൭

ചാരഞ്ചിട്ടന്ന നഗരത്തിനനേകകാതം
ഭൂരത്തു നല്ല വിളവുള്ള പരന്ന ഭൂവിൽ,
നീരസ്രാച്ചുഷ്ണനികരത്തൊടുമാ പ്രദേശ-
മാരമ്യമായ് പ്രകൃതികോമളമായിരുന്നു.

൩

കാട്ടുന്ന കമുരുചിയാൻവനീരുഹങ്ങൾ-
ഉടുന്ന കൊമ്പുകളിനുള്ളഴകാ, ശ്രയത്താൽ
കൂട്ടുന്ന പുലതകളോടതിശാന്തമാമീ-
നാട്ടുവൃത്തം നയനമോഹനമായിരുന്നു.

൭

താണാറുവക്കുകളിലുള്ള തളിർ കൊടിപ്പ-
ല്ലുണക്കിയും, പുഴയിലെക്കളിരുള്ള വെള്ളം
വേണാട്ടിലുള്ള മൂതുപോലെനുകൻമേറെ-
മേച്ചുണർന്ന ഗോക്കളിവിടെക്കടിപാർത്തിരുന്നു.

൮

മൃതാശ്രശാഖകളിലേറിയനഗ്നചാര-
ഗീതാമൃതോക്തിയതിമഞ്ജുളമാം സപരത്തിൽ,
വീതാമയം വിശദമായി വിചിത്രപത്ര-
ശ്രീ താവിടും കിളികളത്ര ചൊരിഞ്ഞിരുന്നു.

൯

ശ്രാമാവനീപരിസരങ്ങളിലുള്ള മഞ്ജു-

ശ്രാമാഭിരാമത കലർന്ന കൃഷിസ്ഥലങ്ങൾ,
 വ്യാമാംശമെന്നപടി വിസ്തൃതി പൂണ്ടു, ശാലി-
 സ്തോമാഭ, തൂമുകിലുപോലെ, യണിഞ്ഞിരുന്നു. ൧൦

അവ്യാജവൃത്തിയെഴുതാമെന്നമാരെടുത്ത-

ഗവ്യാഭിയാം മധുരപോഷണ സാധനങ്ങൾ,
 ദിവ്യാമൃതം ത്രിദശഗംഗയിലെന്നപോലെ,
 യവ്യാമതപ്രചുരമായ് പ്രവഹിച്ചിരുന്നു. ൧൧

കാറ്റിന്നു ശീതളത ചേർത്തൊഴുകുന്നതാക-

മാറ്റിന്റെ വക്കുകളിലായ് ചില കഷ്കന്മാർ,
 മാറ്റിത്തവും മടിയുമാറു കരിമ്പു നട്ടു
 പോറ്റി ക്രമത്തിലതുകൊണ്ടു കബേരരായാർ. ൧൨

ഉത്തംഗസാലനികരങ്ങളെയാത്മശുദ്ധി-

യൊത്തുല്ലസിക്കുമടമസ്ഥരടക്കമെന്നേ,
 മെത്തും ധനത്തിന്നു കൊതിച്ചു 'നശിച്ചുകളു'
 ചെത്തുന്നതിന്നുവദിച്ചുകൊടുത്തില്ല. ൧൩

പ്രളകടംബം.

ഇത്ര നാട്ടുകാരിലൊരനായകനായുദാര-

ദീനാനുകമ്പ കലരുന്നൊരു ദീർഘബാഹു,
 'മാനാന്തർ' പ്രഭു, മഹാമതി 'മാതുപിള്ള'
 മാനാതിരേകമൊടു വീടു ഭരിച്ചുവാണു. ൧൪

ഇതയാളി 'നീശ്ചരി' യിനന്നിതി ഹാസസിദ്ധ-
 ൂയാവിലാസലതപോലെ, നിതാന്തഭംഗ്യാ,
 മായാമനശ്ചന്ദ്ര മനോഹരലക്ഷ്മീപോലെ,
 ജായാപദത്തെയന്നരൂപമലങ്കരിച്ചു.

എ

ഇന്ദിര, മകൾ.

റണ്ടാം ധനേശനുടെ ഗേഹിനിയാർക്കു, സൗധ-
 ഘണ്ടാമണിക്കു മധുരസ്വരമെന്നപോലെ,
 കൊണ്ടാടിടും വനലതയ്ക്കൊരു പൂവുപോലെ,
 യുണ്ടായിരുന്നു മക'ളിന്ദിര' സുന്ദരാംഗി.

എ

മാതാപിതാക്കളുടെ മദ്ധ്യവയസ്സുപോ, യ-
 ശോപതാഷ്ടമിക്ഷപയിലമ്പിളിയെന്നപോലെ,
 സ്ഫീതാനമോദമൊടു പുത്രി പിറന്നശേഷ-
 മേതാണ്ടു ഷോഡശസമാവധി കണ്ടിരുന്നു.

എ

ശ്രീസാരമുള്ള മുറ്റഗാത്രവുമല്ല വിദ്യാ-
 ഭ്യാസാർജ്ജിത പ്രകൃതിസംസ്കൃതിയും വിശേഷാൽ
 നാസാഗളശ്രവണഭ്രൂഷിതവേഷവും പൂ-
 ണ്ടീ സാരസാക്ഷി പിതൃതൃഷ്ണി വളർത്തിവന്നു.

എ

കാമം, ക്ഷമാപ്രണയരൂപ്തീമനോഹരങ്ങൾ-
 ളീ മകയിൽ, പ്രഭു മണം മധുവിഗ്നങ്ങൾ
 തുമഞ്ഞുപൊന്മലരിലെന്നതുപോലെ, യീനൽ-
 ഗ്രാമത്തിലൊത്തു നിവസിച്ച ജനങ്ങൾ കണ്ടാർ.

എ

ബാലാമണിക്കുടയ ബന്ധുരമായ ദീഗ്വ-
നീലാരവിന്ദഭമൊത്ത വിലോചനങ്ങൾ,
മാലാർന്നു കണ്ടവരിലശ്രുവതിന്തു, ശുദ്ധ-
ലോലാശയസ്ഥിതി തുലോം വിശദീകരിച്ചു.

൨൦

താനന്നലംകൃതികളായി വരിച്ച രത്നാ-
ന്യൂനപ്രഭാഞ്ചിതസുവണ്ണവിഭൂഷണങ്ങൾ,
ദീനക്ലമുൽക്കടഭരിദ്രതയുള്ളവർക്കും
ഭാനത്തിനിന്ദിരയഴിച്ചു മുറയ്ക്കെടുത്തു.

൨൧

മേലേ പുതപ്പൊടുമുടുപ്പതൊഴിച്ചു മറ്റു
ചേലേറിടുന്ന നിജചേലകളുള്ളതെല്ലാം,
ബാലേന്ദുസുസ്ഥിതയനാഥകളായവർക്കും
കാലേ കൊടുത്തു വിഷുവോണവുമാഗമിച്ചാൽ.

൨൨

ഓക്കാതെപോലുമൊരുവാക്കവളുറ്റനമ്മ-
മാക്കാമയം വരുവതായുരചെയ്തതില്ല;
നേക്കാദരാൽ സ്വഗൃഹജോലികളും തനിക്കു
തീക്കാവതൊക്കെ വഴിപോലെ വഹിച്ചുനിത്യം.

൨൩

വണ്ടാരണിക്കുഴലിതന്റെ വപുസ്സിലും പൊൽ-
ത്തണ്ടാരിനൊത്ത വദനത്തിലുമാവയസ്സിൽ,
കണ്ടാലവർണ്ണമൊരു ദൈവികമായ തേജ-
സ്സുണ്ടായിരുന്നു—സുമനോഹര സൗകമാർത്ഥം.

൨൪

സ്വപ്നദൃശ്യമായ് ക്ഷമയൊടമയൊടൊത്തു തന്റെ-
 യപ്പന്റെ വേശ്ശമതിലാ, മിഥിലാപുരത്തിൽ
 പ്രപന്നലക്ഷി ജനകാത്മജയെന്നപോലെ,
 യിപ്പയ്ക്കുതക്കവിധ മിന്ദിയമ്മവാണാൾ.

൨൫

ഭവനം.

ഒട്ടാകെയീഭവനമോലകൾ മേഞ്ഞൊരെട്ടു-
 കെട്ടായിരുന്നിതു; ചതുർമ്മുഖ ചതപരങ്ങൾ
 തപിട്ടാൻ താഴ്വരകളുദ്രിപദം വളഞ്ഞ
 മട്ടായി, നാലുവശവും വിലസിക്കിടന്നു.

൨൬

അററത്തു ഭിത്തികളുയർത്തി നടുക്കു വാത-
 ലൊററയ്ക്കു നാട്ടിയ കിഴക്കുവശത്തു മദ്ധ്യ,
 മുററത്തു കൃഷ്ണതുളസിചെടി ധർമ്മലോപ-
 ക്കററത്തിനാക്കുമസിവല്ലരിയായ് വളന്നു.

൨൭

വാക്കുതാലി

ആ വിശ്വപരമ്യയുടെ നല്ല നടപ്പു വാങ്ങി
 ദ്രോവിന്നു പോവതിന്നു ഹംസികളെന്നപോലെ,
 ആവിപ്രമോദമവിടെക്കുടികൊണ്ടു മാട-
 പ്രാവിന്റെ സന്തതികളുക്കണപഞ്ചരത്തിൽ.

൨൮

ഏല്യാംബരങ്ങളെയണിഞ്ഞു വിദേശഭാഷാ-
 വിദ്യാലയത്തിലണിവേണികളെന്നപോലെ,
 അല്യാപി, ചിത്രശലഭങ്ങളുക്കപ്പറമ്പാ-
 മുദ്യാനഭ്രമിയിലുലാത്തി നടന്നിരുന്നു.

൨൯

ലീലാവിലാസതരപംക്തി, വിശാലപത്ര-
മാലാസുമാവലിഫലാളികളോടുകൂടി,
കാലാനുകൂലരൂപി പൂണ്ട പതംഗഗാന-
കോലാഹലത്തോടു വളന്നു പുറപ്പറമ്പിൽ.

ന.ര

ആനീതമായഭിന്നവാസപദനീയമായ
പാനീയമാം മധു നിറഞ്ഞ മണിക്കടങ്ങൾ-
തേനീച്ചകൾക്കുടയ കൂടുകൾ-ഉന്നതോല്പൽ-
സ്ഥാനീയശാഖകളിലൊക്കെ നിരന്നുതുങ്ങി.

ന.മ

മാകന്ദകേരപനസക്രമുകുട്രമങ്ങ-
ളാക.രൂമായുമനനുകൂലമായുമാരാൽ,
ലോകത്തുവൃദ്ധയുവബാലശിശുക്കളെന്ന
പാകത്തിലീയൊരു വളപ്പിനകത്തു തിങ്ങി.

ന.ര

ഈമാതിരി പ്രകൃതിസുന്ദരമന്ദിർത്തി-
ലാ 'മാതൃപിള്ള' മലമററ മനക്കുരുമ്പിൽ,
സീമാവിഹീനപരിതൃപ്തിയൊടൊത്തു സാക്ഷാൽ-
കാമാരിയിൽ സുദൃഢഭക്തി വഹിച്ചു വാണു.

ന.ന

യൗവനം.

തറുണ്ണവിഭൂമന്തരംഗവിലാസ, മംഗ-
ലാരുതപമാമുദധിയിൽ കളിയാടി നീളേ
വാരുറ തൽപ്രഭുക്കുമാരി വളർന്നു; കാമ-
ഭീരുക്കളായിതു സമീക്ഷകരാഃ യുവാക്കൾ.

ന.ര

{പുമാലയോടു പുതുഭൂഷയണിഞ്ഞു, 'കൊച്ചു-
പുമാതു', ശുഭവസനങ്ങളെടുത്തു ചുറ്റി
'കൈമാരകോവിലിനു' പോം വഴി ദിവ്യഭക്തി
രോമാഞ്ചമാനയവയോഗികൾ, ഭഗ്നത്തിൽ.

നമു

{ചേതോഹരാംഗിയുടെ ചേലയിലെസ്സഗന്ധ-
പുതോല്പുഷ്പമുദലവായു പകർന്നു കൊടുവാൻ
ഏതോ യുവാവിനിടയായി? തയാളഖണ്ഡ-
സ്ഫീതോല്പസൽസുകൃതവാരിധിയെന്നറച്ചു.

നന്ന

രാമൻ, ഭാഗിനേയൻ.

പ്രേമാങ്കുരം പല യുവാക്കളിലും വളർത്താ-
തീമാൻകിശോരമിഴിയാർക്കു മനോരമത്തിൽ,
സീമാധികപ്രണയമപ്പിതുഭാഗിനേയ-
'രാമാ'ഭിധാനനൊടു മാത്രമുദിച്ചിരുന്നു.

നമു

മാതാവു പെറ്റ ദിവസത്തിലു, മറ്റൊന്നു-
വാതാമയത്തൊടു മടുത്തുമൊരാളിനുള്ളിൽ,
ഹാ! താണുപോയി ചരമാണ്ണിയി; ലനു മാത്ര-
ഭൂതാവു "രാമനെ"യെടുത്തു വളർത്തിയല്ലോ.

നവ

തുല്യപ്രിയത്തൊടിവരെ പ്രഭുഭായു, പാണി-
പല്യകസീമനി വളർത്തിയ കാരണത്താൽ,
ശല്യതപമറൊരു യഥാർത്ഥസഹോദരൈകൃ-
കല്യസപഭാവമിവരിൽ പ്രതിബിംബമാർന്നു.

നൻ

ശൈശവം, ബാല്യം, വിദ്യാഭ്യാസം.

ഒന്നിച്ചുകൂടി വിഹൃതിക്കിവരാത്തതോഷം-
കുന്നിച്ചിടും കസ്യതികാട്ടി നടന്നിരുന്നു;
പിന്നിറ്റുപോലെയൊരുമിച്ചു തകർത്തു തമ്മിൽ-
ഭിന്നിച്ചിടാത്ത നില വന്നിതു ശൈശവത്തിൽ. രം

ശാല്യന്നമ്മയൊരുമിച്ചു കൊടുത്തു, ജാതി-
മാല്യങ്ങളുന്നു മുടി പിന്നിയിവർഷചാത്തി;
ബാല്യത്തിലഗ്നര സമീപമിരുത്തിയേക-
വാല്യത്തിലുള്ള കഥ ചൊല്ലി മനസ്സിലാക്കി. രഥ

ഭണ്ഡം പെടാതമരകോശ വിചിത്രദിർഘ
ഖണ്ഡങ്ങളോടുമുരുവിട്ടിതു സിലരൂപം;
ഖണ്ഡപ്രബന്ധതതിയും ഗുരുവിന്റെ ബാഹു-
ഭണ്ഡസ്വഭാവമറിയാതവരഭ്യസിച്ചു. രഘ

ചാണക്യസൂത്രപഠനം വഴിയായി, ബുദ്ധി-
ചാണയ്ക്കുവെച്ചിതു; പഠിച്ചിതു പഞ്ചതന്ത്രം;
ഉണ്ണല്ലറക്കുമതിലും പിരിയാതെയൊന്നി-
ച്ചാണത്ര ജീവനെ നയിച്ചതുമിക്കിടാങ്ങൾ. രന

ബാലപ്രബോധനമഹാരഘവംശകാവ്യ-
കാലപ്രദീപകലിസംഖ്യകളും ക്രമത്തിൽ,
ധീലക്ഷ്യമാക്കിയിവരത്ര പരസ്സരാന-
കൂലപ്രവൃത്തിമുഖരായി മുതിർന്നവന്നു. രര

അല്പാപനം കഴിയവേ കൃഷിപാലകൃത്യ-
ബല്യാപനങ്കലയണിഞ്ഞ പറമ്പിനുള്ളിൽ,
മല്യാഹനവേളവരെ വേലയെടുത്തിതാത്മ-
ശുദ്ധ സതീർത്വരിവരന്യസഹായമെന്തേ.

ര്ഭ

രാമാഖ്യനൽക്കടമഹേശധനുസ്സുപോലെ
കാമാത്മമേകതരുശാഖ വളച്ചൊടിച്ചു;
പൂമാതുപോലെയടനിന്ദിര കെതുകശ്രീ
രോമാഞ്ചകഞ്ചുകമണിഞ്ഞു പരിഭൂമിച്ചു.

ര്ന്ന

രണ്ടാളുമൊത്തൊരുമുള്ളിമണ്ണെടുത്തു
കൊണ്ടായതിന്റെ തുണഭോഷമറിഞ്ഞുകൊടുവാൻ,
ഘണ്ടാകവിപ്രഭൃതിപദ്യമഴിച്ചുനോക്കി-
ക്കൊണ്ടാസദിപ്തിനൊടൊപ്പമപഗ്രഥിച്ചു.

ര്ഭ

രണ്ടായിരുന്നു തടിയെങ്കിലുമീവിധത്തി-
ലുണ്ടായ ഭാസുരദൃശീകരണക്രമത്താൽ,
രണ്ടാൾക്കുമുള്ളിലൊരു ജീവനിരുന്നു; പൂവ്-
മുണ്ടായതില്ലാലകിലീദൃശമൈക്യദാർഢ്യം.

ര്വ

പ്രശ്നാവസ്ഥ.

സൗഖ്യവണ്ണകാന്തി കലരുനൊരു ബാല്യകാല-
മീവണ്ണമന്വൊടു കഴിച്ചിരുപേരുമപ്പോൾ
ഭാവംപകർന്നവികസിച്ചു, മതിപ്രസാദം
കൈവന്നുകൈരവ സുമദ്യമെന്നപോലെ.

ര്ൻ

ആരാമനപ്പൊളനവളുമനോഹരങ്ങളും-
 കാരാമമായതിമനോജ്ഞതപൂണ്ടുമെയിൽ,
 പോരാളിതന്നുടെനടപ്പു മെടുപ്പുമൊത്തു
 വീരാംശമറിയൊരുവീരകുമാരനായാൻ.

രേ

ഏകാന്തകർഷകജനോചിതജീവിതത്തിൽ
 കൈകാൽതടിച്ചു, ദുഃസ്വഭാവം സൗഖ്യവത്താൽ
 ശ്രീകാളിനല്ലതരുണന്റെ അവാച്യമാക-
 മാകാരസംസ്കൃതചേർന്നവനല്ലസി.

മെ

കാന്താരകൈരസമസമഞ്ജസകഷ്കശ്രീ
 കാന്താനനം, നവദിവ്യകരബിംബതുല്യം,
 ശാന്താമല പ്രഭവിതച്ചിതുതൽപ്രവേശ-
 പ്രാന്താവനിക്കടയ വിസ്തൃതമാമുസ്സിൽ.

രേ

പ്രായാഭിവൃദ്ധിമുറപോലെ ഭവിച്ചുഭാര-
 ശ്രീയാളമിദിരയുമാനവയെഴുവനത്തിൽ,
 വ്യായാമമണ്ഡിതവപുസ്സു വഹിച്ചുമാന്വ-
 ശ്രീയാന്നിടേണ്ടനിലകൊണ്ടു നിജാലയത്തിൽ.

രേ

ആരാമയാളുടെ മനോഹരമാകമാന്യ-
 മാരാലുഷസ്സിന്റെ പൂമുഖമെന്നപോലെ,
 ആരാജകങ്ങളവരിലൊക്കെയുമാത്മശുദ്ധി-
 യാരാഞ്ഞുകൊടുവതിനു നേർവഴികാട്ടിമേൻമേൽ.

രേ

ചാരാഗമനം.

അക്കാലമുഗ്രധനതൃഷ്ണമഴുത്ത ചാര-
ധിക്കാരിയാമൊരു ഭയങ്കരകാളസപ്പം,
ദിക്കാകെവക്രഗതിചെയ്തപ്പുളച്ചുഗ്രസം-
ഭുക്കാശുതതഭവനസീമനിവന്നുചേന്നു.

ഒര

കണ്ടാലൊരല്ല സുഭഗതപമിയന്നയാളെ-
ക്കണ്ടാർദ്രഭാവബഹുമാനമൊടും ഗൃഹേശൻ
കൊണ്ടാടിയോതി കുശലോക്തി; കൃഷീവലന്മാ-
ർക്കുണ്ടാതിമേയ വിധിപാലനതൽപരതാം.

ഒന്നു

സൽക്കാരമേറു കുളിയുണകഴിഞ്ഞുതന്റെ
യുറക്കാമ്പിലുജ്ജ്വലിതമാം ധനമോഹവായ്ക്കാൽ,
തൽക്കാലമത്രപൊറുതിക്കൊരുപായമോത്തു
നിൽക്കാതെയൊ പ്രഭുവിനൊടുരചെയ്തുചാരൻ.

ഒര

“വഞ്ചിപ്രധാന നഗരത്തിലൊരാൾക്കു, ശാന്ത
സഞ്ചിന്തകൾക്കുചിതമായിടുമന്തരീക്ഷം
കിഞ്ചിൽകിടയ്ക്കു കയസാല്യ; മതാണുഞാനെൻ-
നെഞ്ചിൽ കുതുഹലമൊടീവഴിവന്നതിപ്പോൾ.

ഒവ

“മത്യാദവിട്ടു ദളവാതെളിവോടുശത്രു-
നിത്യാതനത്തിനു തുടങ്ങിയ വിപ്ലവത്തിൽ,
പത്യാപ്തമായ പരിശാന്തിയൊരാൾക്കു ജീവ-
പത്യാക്രമത്തിലെളുതല്ല ലഭിച്ചുകൊൾവാൻ.

ഒൻ

“അഞ്ചാമുമാസമതിനാലൊരാഴിഞ്ഞകോണി-
ലഞ്ചാതെപാർപ്പിതി നാശയൊടാശയത്തിൽ,
സഞ്ചാരമാൻ വരവേ, തവസദ്യശസ്ത്രം
വെഞ്ചാമരക്കളിവിളിച്ചു വരുത്തിവീട്ടിൽ.”

നൂറ

ഗേഹാധിനാഥനരചെയ്തിതു—“ശാന്തവാസ-
മോഹാപ്തിയിട്ടിശിഭവാനുളവാകുമെങ്കിൽ,
സ്നേഹാദരത്തൊടുതരാമനവാദമിങ്ങ-
ളാഹാരവും മുറിയുമൊന്നു വസിച്ചുകൊൾവാൻ.

നൂറ

“വീഴ്ത്തിനില്പുകാവെങ്കിലുമത്രാഷ്ട്ര-
കാർയ്യങ്ങളിൽ ‘തലയിടി’ല്ലാത്ത കഷ്ടകന്മാർ;
സൂര്യപ്രകാശജലസംഭരണാജപാല-
ശൈത്യങ്ങളാണവിഷയങ്ങളിവർക്കുറപ്പാൻ.

നൂറ

“ശാന്താധിവാസമിഹ ചെയ്യുക, രാജ്യതന്ത്ര-
ഭ്രാന്താർക്കമില്ലതുപറഞ്ഞുരസിയിടാനായ്;
താന്താങ്ങേതുമനവൃത്തിഫലങ്ങളാത്മാ-
ക്രാന്താനഭ്രതിവഴിയാളുകളാസപദിപ്പൂ.

സമാസം - ശാന്താധിവാസം
തന്ത്ര - രാജ്യതന്ത്രം
വൃത്തി - കർമ്മ
ഭ്രാന്ത - ഭ്രാന്ത
താന്താ - താന്താ
ഭ്രതി - ഭ്രതി
അപദിപ്പൂ - അപദിപ്പൂ
നൂറ

“ആശാസ്ത്രമാണമതിശാന്തി സമാർജ്ജനം; നാ-
മാശാന്തരങ്ങളിലലഞ്ഞു തിരഞ്ഞുപോയാൽ,
ആശാനുകൂലമതുകിട്ടുകയില്ലത; ഞൻ-
ദേശാവലോകനപരിശ്രമമാത്രലഭ്യം.

നൂറ

— മൂന്നാമുമാസം - മൂന്നാമുമാസം

“കാഷായവസ്ത്രപരിശീലനവും സമസ്ത-
 യോഷാവിദ്യങ്ങളുമുൾപ്പെടെ മസ്സഖജീവിതത്തിൽ ഭിക്ഷയെ ചെറുക്കുക
 ഭേദപ്രകാരത്തിനേകമതിയും, ഹൃദയസ്ഥശാന്തി-
 ഭൂഷാപ്തിപലതുകൾക്കു ജനംഭൂമിപ്പു.
 പാക്കു ജീവിക്കുന്നതിന്നു ചെറുപ്പം.

നൂറു

“ഭൂപാലനാം ജനകനെക്കുറേനരാജ്യഭാരം—
 വ്യാപാരമേന്തിയൊരവിശ്രമജീവിതത്തിൽ,
 കോപാദിഹൃദിപ്പിഴുതിമുക്കതിലഭിച്ച ശാന്തി-
 ദീപാഭയിൽ സുഖീരമത്രമിച്ചിരുന്നു?”

നൂന്നു

ഇവണ്ണമുള്ളതു തുറന്നുപറഞ്ഞു ശുദ്ധ-
 ഭാവത്തിലാപ്രഭു; കുറിക്കുതുചെന്നുകൊണ്ടു;
 ആവശ്യമല്ലവിടെയാത്മ നിവസമെന്ന-
 ഭാവത്തിലീമൊഴിയരിച്ചിതുശ്രദ്ധചാരൻ.

നൂറു

എന്നാലുമാവക വികാരമൊതുക്കിയുള്ളി-
 ലന്നാലുമോതിയ വിധം പ്രഭുമന്ദിരത്തിൽ
 നന്നായിരുന്നൊരു മുറിക്കുകമാക്കി വാസ-
 മ,ന്നാശകാരനഹിപൊത്തിനകത്തുപോലെ.

നൂറു

ഉറങ്ങും കഴിഞ്ഞു മുറിയിൽ കയറിപ്രശാന്തി-
 വേണം സ്വനാപ ഹൃതമാനസനെന്നപോലെ,
 കാണുന്ന സംഗതികളൊക്കെയും ഉററുനോക്കി-
 വാണു,ഗ്രഹോരമുനിപോലെ ഒരുമ്പലത്തിൽ.

നൂറു

കൊയ്ത്തുകാലം.

വിദ്യാലയത്തിലൊരു വാഷിഗയോഗവും ന-
ല്ലുഗ്രാസീതി മധുമാസവുമെന്നപോലെ,
അഗ്രാഗമിച്ച കൃഷിലോകസുവണ്ണകാല-
ഘട്ടാഭകോലമൊരു നല്ലകൊയ്ത്തുകാലം.

റെ

നേരത്തുണൻ കൃഷിപാലവധുജനങ്ങ-
ളാ രക്തകോമളശരീരകളത്ഥമെന്നു;
സ്തേരപ്രസന്നതയൊടൊത്ത വിളക്കുവെച്ചി-
താരമ്മുദീപലതികാഭകളാലയത്തിൽ.

മെ

ചേലുറാചേലയുടെ തൂസുവലിച്ചുപുറി
“കാലംമുഖം” കഴുകിനാമജപംനടത്തി,
വൈലുള്ളിടത്തു കടുവേലയെടുപ്പതിന്നു
കോലുന്ന കഞ്ഞിയവരാശ്രതയാദചെയ്തു.

റെ

അമ്മക്കളും പ്രിയരുമൊത്തവരായ “തിഞ്ചി
ച്ചമ്മന്തി കൂട്ടിയണികമ്പനിറെക്കുടിച്ചു;
അമ്മച്ചിമാരുടെ നിലയ്ക്കുമുതിന്നുകൊച്ചു-
“പെണ്ണക്കളെ” കുടിലുകാവലിനും നിറുത്തി.

നെ

പെണ്ണക്കളൊക്കെയരിവാളുമെടുത്തുതെല്ല
മണ്ണുള്ളകല്ലിലതുതേച്ചു മിനുക്കിവേഗം
ഉണ്ണുന്നതിന്നുവഴിനോക്കിയിറങ്ങി; നീണ്ട
കണ്ണുസവത്തിനു സമം വിളഭൂമികണ്ടു.

റെ

ഹേമാലത്തിനുടെ താഴ്വരപോലെ, പീത-
ശ്രീമാലചാത്തി വെയിലത്തു പഴുത്ത നെല്ലാൽ,
പൂമാതിനുള്ള പുതുന്നത്തനശാലപോലെ
സീമാന്തരേഖവരെ നെൽകൃഷിയുല്പന്നിച്ചു.

നെ

നീരാളനിർമ്മിതവിരിപ്പിനിടയ്ക്കു നീല-
സ്താരാഭമാം കരകളിട്ടു തിരിച്ചുപോലെ,
നേരായ്വിളങ്ങി, ഹരിതപ്രഭമാംതൂണങ്ങ
ളാരാൽ പൊതിഞ്ഞണിവരമ്പുകളാനിലത്തിൽ.

നെ

കേടറവേചരഗണങ്ങളുണഞ്ഞു പുഞ്ച-
പ്പാടത്തു നെന്മണികൾ, കൊത്തിയെടുത്തുകൊക്കാൽ
ആടൽപെടാതവളജിച്ചു രസിച്ചുകുപ്പു-
പ്പാടറു പാടുകളിത്തു പരന്നുവാനിൽ.

നെ

“കൈവാളവീശിയണയുന്നിതുബാഹു വല്ലി-
ശ്രീവായ്ക്കു മംഗനകളാതു കഴുത്തറപ്പാൻ-
ദൈവാജ്ഞകേവലമലംഘ്യ; മീവണ്ണമുള്ളിൽ
ഭീവാത്തുശാലികൾ വിറച്ചുവിളഞ്ഞുനിന്നു.

വെ

മിത്രാശ്രയത്തൊടുമസ്ഥനന്തനമേക-
സ്തത്രാധിപത്യമൊടുനല്ല കൃഷിസ്ഥലത്തിൽ
അത്രാഗമിച്ചു; ഗളഖണ്ഡനമോത്തു ബാഷ്പ-
മുരത്രാസമാൻ കൃശശാലികളുദമിച്ചു.

നെ

സങ്കോചമൊ വിഭജിച്ചു കൈയിത്തുകാരേ-
 ചെങ്കോലെഴും പ്രഭുനിറുത്തിയനക്രമത്തിൽ,
 ഹങ്കോടുകല്പനകൊടുത്തു; തുടങ്ങിയോരോ
 പങ്കോടു പങ്കുകിടമത്സരഭൽസനങ്ങൾ.

വുമ

കററയ്ക്കുകററകണവക്കെന്തിരിട്ടുനിന്നു
 കററക്കരിങ്കഴലി മാരുമറഞ്ഞെടുത്തു;
 റെറക്കു, മൊത്തു മബലയ്ക്കുപുമാനൊടൊപ്പം
 തെറററൊരോരോപണിയെടുപ്പതുശക്യമല്ലോ ? ഞ്ഞു ന്നാ വുമ ന്നാ
 ഞ്ഞു

ഒട്ടേറെമുച്ചിരിരളുന്നരിവാളുകൊണ്ടു
 വെട്ടേറു നെല്ലുകളുലഞ്ഞു പതിച്ചിടുമ്പോൾ
 തപിട്ടേന്തിടുന്ന വിഹഗങ്ങളുകൾ പുകഞ്ഞു
 ചുട്ടേററവും ഭ്രമമൊടൊത്തു തുലോം കരഞ്ഞു.

വുമ

നെല്ലാകെയാളുകളെടുത്തു മുറിഞ്ഞവയ്ക്കോ-
 ലെല്ലാനിലങ്ങളിലുമൊട്ടുകിടന്നിരുന്നു;
 ഉല്ലാസമോടുമൊരു സദ്യകഴിഞ്ഞവീട്ടി
 ലെല്ലാത്തളങ്ങളിലുമെച്ചിലിനൊപ്പമായി.

വുമ

ഒന്നാകെമേരുവിനെയും ശിഖരങ്ങളോടി-
 വന്നാപതിച്ചു വിലസുന്നതുപോലെമേന്മേൽ,
 ഒന്നാത്തരം പ്രഭുഗുഹങ്ങളിലാതു “കുന്ത-
 കുന്തായി” നല്ലപുതുനെല്ലുകൾ വന്നുകൂടി.

വുമ

സായാഹ്ന സഞ്ചാരം.

ഇത്രയുദ്യമങ്ങളിലിടപ്രഭഭാഗിനേയ-
നായുള്ള “രാമ” നൊരുമിച്ചിളവേതുമെന്നേ,
ആയുസ്സുതള്ളിയൊരു മാസമനന്യചിന്താ-
ധീയുജപലിച്ചു കൃതകൃത്യതപൂണ്ടിരുന്നു.

വൃ

ആ വേളയിൽ സ്വഗൃഹ കൃത്യനിമഗ്നയായ
പൂവേണിയിനിരപുനഃപുനർദ്വന്ദ്വമത്തിൽ
ദേവേന്ദ്രദൃഷ്ടിയിലഹല്യകണക്കു, ധ്രുവ-
ഭാവേനവാണൊരതിഥിക്കിഹ കാണമാറായ്.

വൃ

ഓരോരുനോക്കിലുമവന്നുളവായ നീപ-
മാരോഗ്യതുഷ്ണദൃഢമായിതന്നാർക്കുനാളിൽ,
ആ രോഗ്യഹീനനൊരു സാംക്രമികജപരായി-
കാരോൽക്കടാക്രമണമെന്നവിധം വളന്നു.

വൃ

താനുക്കുബേരതകൊതിച്ചതുസാധ്യമാക-
വാനംബുജേക്ഷണയെയായുധമാക്കിയാലോ ?
ഹാ ! നല്ലവിദ്യ ! “വെടിയൊന്നിനു രണ്ടുപക്ഷി”
യാനന്ദ സാരമയമാമിഹലോകവാസം.

വൃ

ഇതയാശയോടു നവനാഗരികാനുരാഗ-
മായാവിലാസകലകൊണ്ടുവളേ മയക്കി,
അയാസമറു നിജകൈവശമാക്കിവെട്ടാ-
നായാളുദഞ്ചിതാസാനപിതമുദ്യമിച്ചു.

വൃ

നീപ നിന്നിപ്പോൾ.

നീലോപലത്താജലത്തെയുമശ്ശൂർഗ കൂടെ അക്കാർ.
സ്ഥലോദരംരിപുബലത്തെയുമെന്നപോലെ,
ആലോലനീചവിടവിട്ടുകളേനീരോയി-
ച്ചാലോകരമ്യയുടെ ശുദ്ധമനസ്സിന്നു.

ൻറ

വിവിധം

വെള്ളപ്പുളകൊരുവിഷോപലമാക്കുവാനാ-
യുള്ളപ്പയ്യുടെ പരിശ്രമമെന്നപോലെ,
വെള്ളത്തിനുള്ളിലെഴുന്നതുപോലെ, ചാര-
ക്കുള്ളൻ വിക്രിയതുലോം വിഫലീഭവിച്ചു.

ൻമ

ഈ വിദ്യകൊണ്ടു ഫലമില്ലിവളോടുനേരി-
ട്ടാവിഷ്കരിക്കണമവശ്യമല്ലിതക്കൾ;
ആവിസ്സിക്കുണ്ടെന്നെയറച്ചതിനുള്ളതക്ക
മാവിമുദത്തൊടമനോക്കിയിരുന്നുകൊണ്ടാൻ.

ൻവ

സായാഹ്നമായസമയത്തൊരുനാളനഗ്ല
ശ്രീയാൻപാദപപരമ്പര പിൻപറമ്പിൽ
ഹായാവിലാസരചിച്ചാത്തിടവേ, വിനോദ-
പ്രായാമകാംക്ഷയൊടുമിദിരയത്ര വന്നാൾ.

ൻര

സാരസ്വതുമുത്തിയുടെ സംഭൃതമാകമംഗ-
സൗരഭ്യമമ്പൊടുകവൻ സുഗന്ധവാഹൻ, *രംഭിപ്പൊന്നു*
ചാരത്തുചുറ്റിയവളെ സ്വയമേവവീശി-
ശ്രീരത്നമോടതികൃതജ്ഞതകാട്ടിനിന്നു.

ൻര

തന്നോടുതാനൊരുമിച്ചു വളർത്തിക്കൊണ്ടിരുന്ന
പൊന്നോട് മനസ്സടിയെഴും വിവിധഭൂമിമണ്ഡലം
“മുന്നോട്ടുവന്നിടുക” യെന്നവിളിച്ചുകൊണ്ടും
ലന്നോതി മംഗളവചസ്സുകൾ മമ്ബരത്താൽ.

നം

“കൊച്ചുണ്ണനോട്” കിടന്നിന്നുകഴിച്ചുടുത്തു-
വെച്ചുകൊണ്ടിരിക്കുകയെന്നപോലെ,
ഉച്ചത്തിലായ്ത്തടി യുരണ്ടുതടിച്ചുനീണ്ട
പച്ചത്തലക്കലവിവാനിലിണക്കിനിന്നു.

നന്ന

തൽഭാഷണപ്രചുരമാധുരി സംഗ്രഹിച്ചു
നൽഭാസുരസ്വരവിശേഷമെഴും ദ്വിജങ്ങൾ,
സൽഭാവമോടു ഗുരുനാഥയെയാദരിച്ചു
തൽഭാഷയിൽ പുതിയരാഗമുതിർത്തുപാട്ടിൽ.

നം

വീടാകമാനമിളകും കൃഷികായ്ബല-
പ്പാടാർന്നതൽപ്രിയമെഴും പിതൃഭാഗിനേയൻ
“കൂടാമുലാത്തുവതി” നെന്നരചെയ്തുവാക്കി-
ലാടാത്തുറപ്പൊടുകലീന നടന്നിരുന്നു.

നവ

ആകാരദൈർഘ്യമധികം കലരാതെസായാ-
ഹ്നാകാശവീഥിയെമറച്ചുമിലപ്പടപ്പാൽ,
ഭൂകാന്തഭൂഷണവുമായ് വിലസുന്നമാവു
ജേളകാന്തഭൂവിലവളെത്തിയുലാത്തിമന്ദം.

നൻ

ആസന്നസൂത്രപരമസ്ഥിതികളു കാളി-
ഭാസൻറയസ്തമനവണ്ണനയൊന്നിനുള്ളിൽ,
ആസക്തിയോടമനമൂന്നിരസിച്ചുമന്ദ-
ഘാസപ്രസന്നമുഖിമേവിമരച്ചവട്ടിൽ.

൧൦൦

ശ്ലോകാശയാമൃതനിമഗ്നതപുണ്ടു, രാഗ-
ശ്ലോകാഭിലാഷമദമത്സര ചിന്തനങ്ങൾ
ധീകാളമംഗനയെവിട്ടപിരിഞ്ഞു; കാവ്യ-
ലോകാനുഭൂതിഭൂവിനിർവൃതിയേകിടുന്നു.

൧൦൧

ചാരോദ്യമം.

അത്രയിലയസ്ഥിതിപൊടുന്നനവേപൊളിഞ്ഞു-
പോയിട്ടുമാറൊരുപുമാൻ, ചരമാബ്ധിയിങ്കൽ
പോയിട്ടു മക്കുന്തെരശ്ശിതടഞ്ഞുകാണാ-
റായിവരുന്നതുതനിക്കെതിരിട്ടുവേഗം.

൧൦൨

“പ്രണേശനുള്ളവരവെ” നവിചാരമോട-
മേണേക്ഷണയ്ക്കു ഹൃദയംതരസാതുടിച്ചു;
കാണേണ്ടതല്ലസതികളെതുഹന്ത ! പഞ്ച-
ബാണേന്ദ്രജാലമതിവിസ്മയനീയമല്ലോ !
ഗർവാദ്യം - Panenithicad

൧൦൩

താതാനുവാദമൊടുതന്നുടെ മന്ദിരത്തി-
ലേതാണ്ടു സംഗതിയിലുത്സുകനെന്നപോലെ,
ജാതാനുവാദമൊടുപാർത്തിട്ടമല്ലമാനാ-
ണേതാദൃശസ്ഥിതിയിലെത്തുവതിസ്ഥലത്തിൽ.

൧൦൪

‘ആഗസ്തികാഗമനമായി വരാമിതെ’ന്നാ-
യാകുമുലോലമിഴി നേർവഴിവിട്ടു മന്ദം,
‘പോകട്ടെപോണവഴി’ യെന്നുനിന്നു, ബാല-
മാകന്ദമൂലതടസീമനിമാറിനിന്നാരും.

൧൦൭

നന്നു സൂചക മോല ക്ഷണ ക്ഷണം.
എന്നാൽ, ശശാങ്കകലയോടൊരു ധൂമകേതു-
വെന്നാവിധത്തി, ലവനരും ഭ്രമോടുകൂടി,
വന്നാശുവാരിജവിലോചനയോടടുത്തു
നിന്നാത്മസംഭൂതവിഷം വചസാവമിച്ചു.

൧൦൮

“ബാലേ, തവ വയവസൈര്യവസൈര്യകമായ്-
ത്താലേതവന്റെ ഹൃദയം ശിഥിലീഭവിച്ചു?
മാലേരുമാവലിയ ഭാഗ്യവിഹീനനേതൽ-
കാലേ തപദീയസവിധത്തിലണഞ്ഞിരിപ്പൂ.”

൧൦൯

ആഭാസനാടകകൃതിക്കൊരു ‘നാടീ’യായോ- പ്രകൃതി.
രാഭാഷണം ‘ഭരതവാക്യ’ വുമാക്കിവേഗാൽ,
സ്വാഭാവികപ്രകൃതി ധീരതകാട്ടിയിരു-
ശ്രീഭാസുരാനന്ദ വെറുപ്പെട്ടു പിന്തിരിഞ്ഞു.

൧൧൦

ആമത്സ്യകേതനനിവേദനമേവമോമൽ-
പു മജ്ജവേണിയുടെ പൂണ്ണ നിഷേധനില്പിൽ,
കാമംകുറഞ്ഞൊരു ദൈരം തലനാരു ശുദ്ധ-
ഹോമസ്ഥപാവകനിലെന്നവിധം, കരിഞ്ഞു.

൧൧൧

മിണ്ടാതവജ്ഞയൊടു സാധുപി പുറം തിരിഞ്ഞു
 വണ്ടാറണിക്കഴലുലഞ്ഞു നടന്നനേരം,
 തണ്ടാർശരന്റെ പട്ടുകോമരമായ നീപ-
 നണ്ടായൊരുത്ക്കടവിക്കാരമചാതു്മായി.

൧൧൦

ഏകാന്തചിന്തയിലിരുന്നു പണിഞ്ഞനല്ലൊ
 രാകാശമാളികയടിത്തറയോടുകൂടി
 ഹാ ! കാറ്റടിച്ചുനിപതിച്ചു തകർന്നു ; തീവ്ര-
 ശോകാൽ സ്വമാനധനഭംഗമവന്നുദിച്ചു.

൧൧൧

താനേ മറന്നു; തലയൊന്നു കുറങ്ങി; യാത-
 ജ്ഞാനേന്ദ്രിയങ്ങളുമടഞ്ഞു വികാരവായ്ക്കാൽ
 മീനേക്ഷണയ്ക്കുടയ മേൽഗതിയേ നിരോധി-
 പ്പാനേകദേശമവളെത്തൊടുവാനടുത്തു.

൧൧൨

മല്ലയുദ്ധം.

കുട്ടിക്കരംഗമിഴിയാളുടെ മേനി 'തൊട്ടു
 തൊട്ടില്ല'യെന്ന നിലയെത്തവെയക്കരങ്ങര
 തട്ടിക്കളഞ്ഞവനെയന്യനടുത്തു കേറി-
 ക്കെട്ടിപ്പിടിച്ചു പുറകോട്ടു വലിച്ചെറിഞ്ഞു.

൧൧൩

വീണുകൊടെകിലുമയാളെഴുന്നേറ്റു ചാടി-
 വീണററമോടുമെതിരാളിയെയാക്രമിച്ചു;
 താണു ധരിത്രിയിളകിപ്പരമങ്ങു, കൃഷ്ണ-
 ചാഞ്ഞരമല്ല സമരാങ്കണമെന്നപോലെ.

൧൧൪

താലാങ്കമുഷ്ടികമഹാരണമെന്നപോലെ,
കാലാന്തമേഘയുഗംഘട്ടനമെന്നപോലെ,
കോലാഹലത്തൊടു മൊരുൽക്കടമല്ലയുദ്ധം-
ഹേലാവിശേഷമവിടെത്തരസാ നടന്നു.

മമര

നീലാരവിന്ദമിഴി പിമ്പിലുയന്നു യുദ്ധം-
കോലാഹലം ത്വിടിതി കേട്ടു തിരിഞ്ഞനേരം,
മാലാൻ ചാരനടെ മാറിയിരുന്ന സിംഹ-
ബാലാനോം പ്രിയതമന്റെവപുസ്സുകളുടേ.

മമന

മാറത്തുനിന്നുമെഴുന്നേറ്റു, തെരിച്ചുപോകും-
മാറുകാലിനൊരു തട്ടുകൊടുത്തു രാമൻ,
ഏറത്തടിച്ചവനെയുക്കൊടെറിഞ്ഞു ഭൂര-
ക്രൂരൻ. ഒന്ദഭിവപുസ്സിനെനയന്നപോലെ.

മമ

‘ചാകാതെ ചത്തു’ വിടനാകിയ ഭീരുവന്ത-
ശ്ശോകാതിരേകതനപീഡകളോടുകൂടി
പോകാനുറച്ചിതു; പലാതനമാണു ഭീരു-
സപീകാരയോഗ്യമൊരു യുദ്ധപരാജയത്തിൽ.

മമവ

പ്രത്യാഗമിക്കുമവനിൽ പ്രതികാരഭീമ-
പ്രത്യാഗയുള്ളതൊരു ഭീഷണഭാഷണത്താൽ
സത്യാപ്തനത്തൊടു തെളിച്ചുരചെയ്തു ചാര-
കൃത്യാവധാനവിഷധാരി വിനിർഗമിച്ചു.

മമൻ

ഐക്യം.

വൈമാനികാശുതരവൈദ്യുതവേഗമോട്-
 മീമാതിരിക്കടനടിക്കടി സംഭവങ്ങൾ,
 ഹൈമാദ്രിയിൽ പ്രകൃതിലീലകൾപോലെ, പത്മ-
 വാമായതാക്ഷിയവൾ കണ്ടു പരിഭ്രമിച്ചു. ൧൨൦

ധീവിഭ്രമാക്ഷതതീർന്നിടുമാറു വേഗ-
 മാ വിഭ്രമാധരിയൊടേവമുറച്ചു രാമൻ—
 “മാവിന്നെഴും മറവിനാലയി! ഞാനുപാന്ത-
 ഭൂവിങ്കലെത്തിയതു കണ്ടതുമില്ല നിങ്ങൾ; ൧൨൧

“നീചാധമന്റെ വരവും, നിലയും, വിശിഷ്ട
 വാചാമഗോചരമപേക്ഷയും, മക്ഷണത്തിൽ
 നീ ചാരുഗാത്രി, നിരസിച്ചതുമൊക്കെയെന്തി-
 ശ്രീചാത്തുമീ മറവിലായ് മരുവിഗ്രഹിച്ചേൻ. ൧൨൨

“നെന്മേനിവായുടെ നന്മ വഹിച്ചിടുന്ന
 നിന്മേനിതൊട്ടിടുവതിന്നു തുനിഞ്ഞനേരം
 ഉന്മേഷമോടവനെയൊതു തടുത്തു ഞാ; നെൻ-
 പൊന്മേടയിൽ പുക പിടിപ്പുതസഹ്യമല്ലോ” ൧൨൩

കാപട്ടമേറിയ വിടന്റെ കടുത്ത ബുദ്ധി-
 ചാപല്യമേവമുളവാക്കിയ സങ്കടത്തിൽ
 ആപത്തൊഴിച്ചു യുവകാമകനേ ചലൽഭൂ-
 ചാപത്തിനാലവളുടിച്ചു കൃതാപ്തപോലെ ൧൨൪

സത്യാനരാഗമവനോടു ജനിച്ചിരുന്ന
തി, ത്യാഗസുന്ദരമഹാത്മ്യവീരവൃത്ത്യാ,
അത്യാത്മസംഭൃതകൃതജ്ഞതയോടുകൂടി
സ്തുത്യാഭിവൃദ്ധിനിലപൂണ്ടു നിറഞ്ഞിരുന്നുള്ളിൽ.

൧൨൫

തുവാനിലിന്ദുരുചിപോലെ വെളുത്തവാവിൽ,
പൂവാടിയിൽ പുലരവേ പുതുകാന്തിപോലെ,
ആ വാമഗാത്രിയുടെയുള്ളു തുലാം കവിഞ്ഞു-
തുവാൻ തുടങ്ങിയനരാഗമവന്റെ പേരിൽ.

൧൨൬

കൊണ്ടാടു'മാലി' നൊരു 'മാവാ'ടുമൊത്തുകൂടി-
യുണ്ടാകമൈകൃ-മൊരു ദൈവികമായ ബന്ധം-
രണ്ടാൾക്കുമേവമുള്ളവായിതു; പൂവ്പുണ്യം-
കൊണ്ടാണുചേരുവതു കാമുകരിപ്രകാരം.

൧൨൭

പ്രതികൂടാതിശയം.

ആപാദപുന്ധമിലപോലെ വിറച്ചു തീവ്ര-
കോപാപുനായ് കൊടിയ ദുസ്സന്ധനായ ചാരൻ,
സാപാവമാനപരിഹാരമശുഭഗ്രന്ധം-
വ്യാപാരചയ്തുവഴി നേടുവതിന്നറച്ചു.

൧൨൮

നാരീതിസ്ത്രീതിയൊടും യുവകാമുകന്റെ
ശാരീരശക്തിയറിവാനിടയായമൂലം,
ഭൂരികരിച്ചു ദുരയെ പ്രതികാരചിന്താ-
പാരിണനായിതു പരാജിതനായ പാപി.

൧൨൯

“ഏങ്ങിപ്പോയ്യിനിയെന്നു ഗണിച്ചു ‘പീറ-
 പെങ്ങിന്റെ’ നാടനൊരു കാമുകനാം ‘ചെറുക്കൻ’
 കങ്ങിന്റെ മുഖി-ലവരുകാണുകെ-യെടുത്തെറിഞ്ഞു
 ‘മങ്ങിൽ സ്വരൂപമെഴുതിച്ചു’ തസഹ്യമായി. ഗന്ധര

ഭീമപ്രതിക്രിയയൊരുതക്ക രാക്ഷസീയ-
 ഹോമസ്വഭാവപരമാക്കിയതിന്റെയുള്ളിൽ,
 ഗ്രാമസ്ഥിതപ്രഭുകുടുംബഗജത്തെ രൂക്ഷ-
 നാ മന്ത്രവാദി ബലി നൽകിടുവാനുറച്ചു. ഗന്ധര

ആ രണ്ടുപേരും മമതം ഭവനം മണൽപ്പാ-
 ഴാരണ്യമാക്കുവതിനായ് ‘മനയോല’യിങ്കൽ,
 ആ രക്തകായ്പരിവാടി രചിച്ചു, കള്ള-
 പ്രാരംഭവേല വലനങ്ങുടനേ തുടങ്ങി. ഗന്ധര

ചിന്തിച്ചുറച്ച ചിലതാശു തിരിച്ചു വീട്ടി-
 ലന്തിക്കുചെന്നു മുറിയിൽക്കയറിത്തരത്തിൽ
 പന്തിക്കു വേണ്ട പണിചെയ്തു; നികൃഷ്ടചാര-
 പ്പന്തിന്റെ പേക്കളികളേതുവിധം വരുണോ ? ഗന്ധര

അത്താഡനത്തിനിടയായൊരു ശത്രുവീട്ടി-
 ലത്താഴമുണമവന്നു കഴിച്ചിടാതേ,
 ഹൃത്താടി വേഗമവിടുന്നു ഗമിച്ചു, യാത്രാ-
 വൃത്താന്തമാരുമറിയാത്ത വിധത്തിലല്ലിൽ. ഗന്ധര

കണ്ടില്ലാത്ത ദിവസത്തിലയാളെ; “യെക്കോ
മണ്ടിക്കളഞ്ഞിതവനെ”ന്നു നിനച്ചു നാട്ടാർ;
ചണ്ടിക്കരിങ്കഴലി വാർത്തയറിഞ്ഞപാഠ-
വണ്ടിന്റെ വാർകലവി കാമുകനിൽ പൊഴിച്ചു. **മന്ത്ര**

വിവാഹനിശ്ചയം.

വല്ലാത്തവാർഷികകൃഷിശ്രമസങ്കടങ്ങൾ-
ഉല്ലാസമൊഴിഞ്ഞു, മഴ പോയതുപോലെ വാനിൽ
ഉല്ലാസമായ്, പ്രഭുകബേരനദാരദാര-
സല്ലാപസംഭൃതകരുഹലയായിരുന്നു. **മന്ത്ര**

തട്ടത്തിലുള്ള തളിർവെറില നൂറു തേച്ചു
മട്ടഞ്ചിടും മധുരപൂഗമൊടൊത്തുകൂടി,
ചിട്ടയ്ക്കു കാത്തു തെരഞ്ഞു കൊടുത്തു ഭാര്യ-
പട്ടത്തിനർഹത നന്ദാഗി വെളിപ്പെടുത്തി. **മന്ത്ര**

ഒന്നിച്ചിരു‘ന്നൊരു മുറക്കു മുറക്കി’ യുള്ളി-
ലുന്നിദ്രാഗമവനേന്തിയിരുന്നതപ്പോൾ,
കുന്നിച്ച ഭംഗിയൊടു വാക്കുകളാൽ പുറത്തു
മിന്നിത്തെളിഞ്ഞു, വദനങ്ങളിലും വിശേഷാൽ. **മന്ത്ര**

കല്യാണഗാത്രിയൊടുമുച്ചിതു കാത്തനേവം:—
‘കല്യാശയേ’ ഭവതിയെന്തു പറഞ്ഞിടുന്നു ?
കല്യാണമസ്തു; മകളിന്ദിരതന്റെ ‘കെട്ടു-
കല്യാണ’മിഗ്ഗഡുവിലാശു നടത്തണം നാം. **മന്ത്ര**

“കെട്ടുന്നതേക, നപരന്റെ കളത്രമെന്ന
മടുക്കുസംസ്കൃത വിവാഹവിധികൃമത്തെ
‘ഒട്ടക്കുമാറി’ മകളേശുഭവാസരത്തിൽ
കെട്ടും വരന്റെ വധുവാക്കണമത്ര നമ്മൾ.

മർദ്ദ

“പ്രായം തികഞ്ഞ മകളെപ്പതിയോടു ചേക്കാ-
നാ യത്നമപ്പിതൃജനങ്ങളനാസ്ഥയേന്വേ
ന്ത്യായപ്രകാരമിഹ ചെയ്യേണ; മീശപരേച്ഛ-
യ്ക്കായത്ര വിട്ടിടുക കർമ്മഫലാനുഭൂതി.

മർദ്ദ

“മിന്നൽപ്രകാശമുയരുന്നിടവത്തിലെന്റെ
പൊന്നമ്മിണിക്കു പതിനേഴുവയസ്സുചെല്ലും;
നന്നല്ല പുത്രിയവിവാഹിതയായി വീട്ടി-
ലൊന്നങ്ങിരിപ്പതു‘നരച്ചുതുടങ്ങുവോളം’.

മർദ്ദ

“മററാരുമല്ലിവളെ മാലയിടേണ്ട; തെന്റെ-
യുററാളുമൊറയവകാശിയുമായ രാമൻ
തെററാതെ തെല്ലമനുരൂപനിവർക്കു; ‘തമ്മിൽ
പററാതിരുന്നിടുകയില്ല’വൻ ജീവിതത്തിൽ.

മർദ്ദ

“ആശാന്റെ ജാതകപരീക്ഷകളാലനല്ല-
മാശാസ്യമായൊരു ‘പൊരുത്ത’മിവർക്കു തമ്മിൽ
ആശാനുക്രമമിഹ കണ്ടു; വരാതുമെന്തി-
ന്നാശാന്തരങ്ങളിലിനിത്തിരയുന്നു നമ്മൾ?

മർദ്ദ

“ഇയ്യാണ്ടിലെന്റെ കൃഷിദേവത സുപ്രസന്ന-
യായാ; ഉറപ്പുരകളൊക്കെ നിറഞ്ഞിരിപ്പു;
ആയാസമില്ലാതെയിന്നിരമാട്ടു ഘോഷ-
മായാത്മതുഷ്ഠി വരുമാറു നടത്തുവാനും.

മർദ്ദ

“മാസംപിറന്നൊരു വിവാഹ മൂഹുത്ത്മുള്ള-
തീ സൽക്രിയയ്ക്കുപകരിച്ചിടുമാവിധത്തിൽ
നീ സജ്ജമാക്കിടുക മന്ദിര, മിന്നു തൊട്ടൊ-
രാസന്നമംഗളമഹത്തിനു തക്കമട്ടിൽ.”

മർന്ന

ചിത്തം രസത്തൊടു കടുംബിനി തന്റെ വംശ-
തന്തുപ്രബന്ധമിതുമാതിരി കേട്ടുപോതിൽ,
സന്തുഷ്ടയായ് പ്രിയതമന്റെ മതത്തെയുള്ളിൽ
പൊന്തുന്ന ഭക്തിയൊടുമൊത്തു സമാദരിച്ചാരും.

മർദ്ദ

ഈ വത്തമാനമഥ ഭൂതൃരറിഞ്ഞു; വേഗ-
മാവത്തനത്തിലയലത്തു ചെന്നുചേർന്നു;
എവർക്കുമുത്സവമടുത്തതുപോലെ, മോദ-
ഭാവം തുലോം ഹൃദയമാകെ നിറഞ്ഞുപൊങ്ങി.

മർദ്ദ

വീട്ടിൽ ശുചീകരണവേല നടത്തി, വീതി-
കൂട്ടി പ്രവേശനവഴിക്കു മുറയ്ക്കു മുമ്പിൽ,
ഉഴുറ്റിന്നു വേണ്ടിയൊരു കൊട്ടിച്ചുകെട്ടി, തുണ-
നാട്ടിക്കിളത്തിയൊരു പന്തലുമകണത്തിൽ.

മർദ്ദ

പച്ചപ്പനങ്കലയൊടും കലവാഴകെട്ടി-
വെച്ചു, ണിതദ്വതിയെഴുന്ന കരിക്കു ചാത്തി;
ഉച്ചത്തിലെത്തിയൊരു പന്തലിനജപലിച്ചു
തച്ചൻറെ വേലയുടെ ഭംഗി 'തഴച്ചുകണ്ടു'.

൧൫൦

പട്ടാംബരങ്ങളുഴകോടു പടുത്തു വർണ്ണ-
തപിട്ടാളിടുന്ന ചില ചിത്രപടങ്ങളുതക്കി,
മട്ടാർന്ന പന്തലുമേറ്റുമായൊരെടു
കെട്ടായ വീടുമൊരുപോലെയാലങ്കരിച്ചു.

൧൫൧

സീമന്തപുത്രിയുടെ മംഗളകർമ്മമാത്മ-
കാമപ്രകാരമുഴകോടു കഴിച്ചുകൊടുവാൻ,
സാമത്വമോടു സദനാധിപനും സമസ്ത-
സാമഗ്രി സംഭരണമന്വൊടു ചെയ്തു തീർത്തു.

൧൫൨

മിത്രങ്ങളും പ്രിയജനങ്ങളുമാ വിവാഹ-
സത്രത്തിനെത്തുവതിനാദരവോടുകൂടി,
തത്ര സ്വമുദ്രയുഴകോടു പതിച്ചു താല-
പത്രങ്ങളിൽ പ്രഭുവസംഖ്യമെഴുത്തയച്ചു.

൧൫൩

വൈവാഹികാരണനണത്തിനു; വൈദികോർപ്പി-
ഭേവാധ്യരോടു ബഹുബന്ധുസുഹൃജനങ്ങൾ
ശ്രീവാങ്മു മസ്തനസീമനി വന്നു, നല്ല
പൂവാടിയിൽ ദപിജവരാളികളെന്നപോലെ.

൧൫൪

സ്നാനാർച്ചനാർത്ഥനവധാന്യ വിശേഷവസ്ത്ര-
ഭാനാദിയോടു വഴിവാടുകളും വിശേഷാൽ
മീനാക്ഷിയിന്ദിര യഥാവിധിചെയ്തു; മേന്മേൽ
പീനാത്മഭക്തിയോടു മംഗളവാസരത്തിൽ.

൧൫൫

കാലാനുകൂലമതികൈതുകമോടു മഞ്ജു-
ലീലാകളോക്തികളുരച്ചു സഖീജനങ്ങൾ
ബാലാമനോജ്ഞമണി 'പെൺ പിളയെ' സ്സഗന്ധ
മാലാഞ്ചരാഭരണഭൂഷിതയാക്കിയന്നാരം.

൧൫൬

മാപ്പിളപ്പാപ്പാഴ്.

മാത്രാന്തരേ 'പുതിയമാപ്പിള' തന്റെ ഘോഷ-
യാത്രാമഹോത്സവവിളംബരമംബരത്തിൽ,
തത്രാപതിച്ചു പടയാടിവിശേഷവാദ്യ-
ചിത്രാവക്കളിവഴിക്ക 'വഴിത്തലയ്ക്കൽ'.

൧൫൭

പാട്ടും മഹാപടഹനാദമൊടൊത്തു മേളം
കൂട്ടുന്നവൻവെടികളും വെളിവാഴ്ചസ്സിൽ,
കേട്ടുസ്വപോത്സുകതയോടു മുണർന്നടുത്ത
നാട്ടുവൃന്തമരുമാളുകളോടി വന്നാർ.

൧൫൮

ഗ്രാമാംഗനാമണികളീദൃശഘോഷയാത്രാ-
ശ്രീമാന്യ മംഗളമഹോത്സവദർശനത്തിൽ,
സീമാവിഹീനകതുകാതുളതഭാവജാത-
രോമാഞ്ചകഞ്ചുകമണിഞ്ഞു സമാഗമിച്ചു.

൧൫൯

ധാരാളമായിട്ടുകി വേഗമടുത്തകാഴ്ച-
ക്കാരായ പോഷകസരിത്തുകളോടുകൂടി,
ആ രാജകുടുംബമനോഹര ലോഷയാത്രാ-
ഭാരാമരാപഗ 'നിറഞ്ഞൊഴുകി'ത്തുടങ്ങി.

൧൬൦

നാഗസ്വരാശപഖര പാതനിനാദമിശ്ര-
നാഗസ്വരാദി മധുരധ്വനിയോടുകൂടി,
ഈ ഗണ്യമംഗളമഹോത്സവ ലോഷയാത്രാ-
യോഗംപ്രഭുവര ഗേഹമുഖത്തിലെത്തി.

൧൬൧

മംഗല്യഗാത്രിമണിമാരധുനാ വിവാഹ-
രംഗത്തിലേയ്ക്കു 'കരവാരവ' മോടുകൂടി,
ഭംഗംവിനാ വരനെവന്നെതിരേറിത്തപ്പ-
മംഗല്യ പൂണ്ണഘടലീപശുഭാഭ്യയത്തി.

൧൬൨

കല്യാണമണ്ഡപവരാസനമേറി, മാർ-
കല്യാണമണ്ഡസുഷമാവഹനായ രാമൻ.
'കല്യാണഹാര' മഴകോടുമെടുത്തു, സാലപി.
കല്യാണിതന്റെ വരവങ്ങനെ കാത്തുനിന്നു.

൧൬൩

ശ്രീമംഗളോത്സവമുഹൂർത്തമണഞ്ഞു; ബന്ധു-
സ്ത്രീമണ്ഡലാചുതകുമാരിയെയമ്മയപ്പോൾ,
ആ മണ്ഡപസ്ഥലിയിലേക്കു മതിപ്രഹർഷ-
പ്രേമപ്രകർഷമൊടു സാദരമാനയിച്ചു.

൧൬൪

മനാക്ഷരമുഖിയിനിര, മാർമത്ര-
 മനാക്ഷരാഭരണനിസപനമോടുകൂടി,
 കന്ദാഭകോലമമലസ്മിത മേന്തി, യാത്ഥാ-
 നന്ദാനന്ദ്രിയോടുമത്ര സമാഗമിച്ചു.

എന്നു

വിഷ്ണു.

കേവലാഹലത്തൊടു മുറയ്ക്കുവരൻ വിവാഹ
 മാലാവിശേഷമുടനേ വധുവിൻ ഗളത്തിൽ
 ചേലാൻനിന്നിത്തിട്ടുവതിന്നു മുതിർന്നു; വിഷ്ണു-
 സ്ഥൂലാശനിചൂപനിമുഴങ്ങി മുഖാകുണത്തിൽ.

എന്നു

വഞ്ചിക്കുമാർമണമുദ്ര വഹിച്ചു, നേത്ര-
 മഞ്ചിച്ചിടുന്ന കരവാളമെടുത്തു കയ്യിൽ,
 വഞ്ചിക്കുമാരയമകികൾപോലെ, നാല്പ-
 ത്തഞ്ചിൽപരം ഭടരകത്തു കരേറി വന്നാർ.

എന്നു

ആ നീലചാരപുഷ്പാധമനാലമന-
 മാനീതരാമതിഭയങ്കര കികരന്മാർ
 പൂനീലവേണീയുടെ മംഗളകർമ്മമഞ്ജ-
 പാനീയഭോജനമുടച്ചിടുവാനുണ്ടത്താർ.

എന്നു

മുറുന്ന മുഷ്ണൊടു മനോഹര മണ്ഡപത്തിൻ
 ചുറ്റുംവളഞ്ഞു പടയാളികൾ വന്നുനിന്നാർ;
 മറുളള കാണിക, 'ഉത്തൈത്തൈരന്തന്മമാണ
 പാറുന്ന'തെന്നു നിരൂപിച്ചു പകച്ചു നിന്നു.

എന്നു

കിഴക്കു കൊണ്ടവിടെയുള്ള ജനങ്ങളെല്ലാം
നിശ്ശബ്ദരായി നില്ക്കുകൊണ്ടൊരു വേളയിങ്കൽ,
അശ്ശൂര്യ പാണി ഗണനായകനുമായി
നിശ്ശബ്ദമീട്ടശവചോഗരളം വമിച്ചു.

൧൭൦

“ചാരത്തു നിൽക്കുമൊരു ചാരവിഭാജനാമി-
ച്ചാരൻകൊടുത്ത തെളിവിന്റെ ബലം നിമിത്തം,
സാരജ്ഞനാം സവിചനാലിഹത്തങ്ങളിനീ-
നേരത്തു വന്നിടുവതിന്നു നിയുക്തരായാർ.

൧൭൧

“നില്ക്കട്ടെ മംഗളമഹോത്സവമാത്രം; മാറി-
നില്ക്കട്ടെ പൂവരണമാലയണിഞ്ഞിടാതേ
കല്പംണ്ടുപാണി; നൃപമന്ത്രിവരാജ്ഞയാണി-
തുല്ക്കണ്ഠകൊണ്ടു ഫലമില്ലിതലംലനീയം.

൧൭൨

‘കൂടപ്രവർത്തന പടുതപമിയന്നൊരൈ-
വീടർക്കു തങ്ങളുടെ രാജവധോദ്യമത്തിൽ,
കൂടക്കലന്നൊരു കുടുംബമിതെന്നുതള്ളി-
കൂട്ടപ്പെടാത്ത തെളിവുള്ള തിരിഞ്ഞുകൊടുവിൻ.

൧൭൩

“സ്വപ്നമീ നിപുണചാരനൊളിച്ചു വേഷ-
പ്രപന്നനായിവിടെ വന്നു വസിച്ചു നാളിൽ,
തപ്പതു സംഘടന രേഖകളൊട്ടനേക-
മിപ്പുകു കിട്ടിയവ സാക്ഷികളായിരിപ്പു

൧൭൪

“മോഹാസ്ഥനിപ്രഭുകബേരനനല്ലമഷ്ട-
 ഗേഹാധിപക്വസരോചിതമപ്പൊളപ്പോൾ,
 സാഹായ്യമേകിയതിനാലധുനാ സ്വരാജ-
 ദ്രോഹാപരാധംലനശിക്ഷ സഫിച്ചിടേണം.

മറൈ

“രക്ഷാധികാരി ദളവായുടെ സർവ്വശത്രു
 പക്ഷാനുകൂലികളിലുള്ള വെറുപ്പുമൂലം
 ശിക്ഷാക്രമം മഴുകണക്കു പജാപ രൂക്ഷ-
 വൃക്ഷാഗ്രശാവികളെ വേരൊടടുത്തിടുന്നു.

മറൈ

“തീയിട്ടുച്ചിട്ടിടണമാലയ,മീ ഗൃഹസ്ഥ-
 നായിട്ടിരിക്കു മിവനെസ്സുകടുംബമിപ്പോൾ,
 നായിക്കു ചങ്ങലയിടുംപടി കെട്ടിയാട്ടി-
 പ്ലായിക്കണം വെളിയിലുത്തരവിത്തരത്തിൽ.

മറൈ

“ചാവാനിവർക്കു പരമർഹതയുണ്ടു ശത്രു-
 സേവാരതപമിയലുന്നൊരു കാരണത്താൽ;
 ആ വാച്ച ശിക്ഷയരുളാതിവരെ ക്ഷണത്തിൽ
 തോവാള തന്നടെയതിർത്തി കടത്തിടാം ഞാൻ”.

മറൈ

ഇമ്മാതിരിക്കു പടനായകനോതി സർവ്വ-
 സമാന്യനാംപ്രഭു പറഞ്ഞ നിഷേധവാക്യം
 ചുമ്മാതെത്തള്ളി, യൊരിരുമ്പുവിലക്കെടുത്തു
 സമാനമായവനു സത്പരമേകി കയ്യിൽ.

മറൈ

രാമന്റെ കയ്യിലുമിരുന്ന് വിലങ്ങിപ്പാ-
നീമട്ടു ചെന്നു ചരിതാർത്ഥതപുണ്ടു ചാരൻ
സാമന്ത്രിമോടു പിടികൂടിക്കവേ, പദോഗ്ര-
വ്യാമർദ്ദനം ചെക്കിലേറു നിലം പതിച്ചു.

മവുറ

തട്ടാഞ്ഞു കിട്ടിയൊരു ചാരനോട് സപഞ്ചായം
കെട്ടാശുവീണുവു രാമനെയാവഴക്കിൽ
പട്ടാളനായകനടുത്തു തടുത്തു മിന്നൽ-
തപിട്ടാർന്നവാളൊടി, ടിപോലെയുറച്ചുറച്ചാൻ :— മവുറ

“ഇസ്സാഹസം മതി; വൃഥാ സചിവന്റെ യാജ്ഞ-
നിസ്സാരമല്ല; തു നിനക്കു തടുത്തിടാനായ്
ദിസ്സാധമാണു; മൃഗരാജപരാക്രമത്തെ-
യസ്സാരമേയശിശുവെങ്ങു തടുത്തിടുന്നു?”

മവുറ

“മല്ലിട്ടിടേണ്ട, മണിമണ്ഡപരംഗപീഠ-
മല്ലി, കണക്കിനു നിനക്കുചിതം വസിപ്പാൻ;
കല്ലിട്ടിരുട്ടു; കഴുത്തിലിടേണ്ടതെന്തു
ചൊല്ലിത്തരാം മരണമാലയുമാണു നാനം”

മവുറ

സേനാഗണാധിപതിയേവമുറച്ചു ന-ർഗ്ഗല
സുനാംഗി പൂവരണമാല പിടിച്ചുനില്ക്കേ,
നനാജനങ്ങളുഴറിക്കവേ, യത്യാദാ-
മാനാർഹനായ തരുണനു വിലങ്ങുവെച്ചു.

മവുറ

ജായാത്മജാസപുസുതാനപിതനാ, യസഹ്യ-
 മായാമഹാഹതവിധിക്ഷ വശത്തിലെത്തി,
 ശ്രീയാലുമാപ്രഭുവേക്ഷിതനായി, സ്വ-
 ദായാദിയാലുമടനെന്തനുശോചനീയം?

മവു

ഭൂപാധികാരികളിലുള്ള ഭയാതിരേക-
 വ്യാപാരശക്തിയുടെ തീക്ഷ്ണവിജ്ഞാണത്താൽ,
 ധീപാരവശ്യമുള്ളവായ ജനങ്ങൾ, ഉത്ത-
 താപാർത്തരക്ഷയിലശക്തത പുണ്ടുനിന്നാർ.

മവു

വല്ലാത്ത ഗൌരവമൊട്ടും പുതനാധിനാഥ-
 'നെല്ലാരുമാവലിയ സത്ഥമൊഴിഞ്ഞിറങ്ങാൻ'
 ചൊല്ലാന്നൊരാജ്ഞ വഴിപോലെ കൊടുത്തു, പേടി-
 ചൂല്ലാസമാഹാരം പുറത്തു കടന്നു നാട്ടാർ.

മവു

രാമാംശ്രീ പാതശിഥിലീകൃതഗണ്ഡനായോ-
 രാമാനവൻറതടി സതപരമസ്സബേദാർ
 സാമാന്യസൈനിക ഭീഷഗ്വരനേകി, രാജ്യ-
 സീമാനയാത്രയുടെ 'വട്ടമിണക്കി' നിന്നാൻ.

മവു

ബഹിഷ്കരണം.

ധീരാശയ പ്രകൃതിമാതൃല ഭാഗിനേര-
 ന്നാരായ ശ്രംഖലിത പാണികളോടുകൂടി,
 വാരാളമിന്ദിരയുമമ്മയുമുള്ള ദുഃഖ-
 ദുരാന്യദേശഗമനം തരസാതുകങ്ങി.

മവു

മുറത്തിറക്കിയുടമസ്ഥരെന്നതശ്രീ-
പെറന്നലം കൃതികളേന്തിയ മന്ദിരത്തെ
ഉറഗ്നി ദേവനിരയാക്കുവതിന്നു തക്ക-
മററബ്ദോധിപതിയാജ്ഞകൊടുത്തു നിന്നു.

മൻറ

പട്ടാളനാഥനുടെ കല്പനകേട്ടു 'കാട്ടു-
മട്ടാളരായ' ചില കിങ്കരർ ശങ്കയെന്റേ,
മട്ടാളമാമണിഗൃഹത്തിന്നു തീ കൊളുത്തി
വിട്ടാരമന്ദ; മതുകണ്ടവരിണ്ടൽപൂണ്ടു.

മൻറ

അഗ്നിബാധ.

കെട്ടിച്ചിരുന്ന പനയോലയെരിഞ്ഞു നീറി-
പ്പൊട്ടിത്തരിച്ചു; പുകതുണകളെന്നപോലെ
കട്ടിക്കയർന്നു ബത ! ദിക്കുകളാശു കാർമേൽ-
കട്ടിക്കരിമ്പുടവ ചാത്തിയ ചേഷമാർന്നു.

മൻറ

കാണായ് മുരുകമര മായിരമൊത്തുപൂത്തു
ശോണാഭമായ കസുമങ്ങളുണിഞ്ഞുപോലെ,
ചേണാൻ വീട്ടിനു പിടിച്ചു തുലോം കിളി-
ഷ്ടീണാഗ്നിതന്റെ നെടുനാക്കകളുംബരത്തിൽ.

മൻറ

ബാലപ്രഭാകരശതോദയ കാന്തിയുണ്ണ-
കാലപ്രഭാതസമയങ്ങളിലെന്നപോലെ,
ചേലഞ്ചുമാലയമെരിച്ചുനലന്റെ ദീർഘ-
ജപാലയ്ക്കും പ്രഭ വളർന്നു വാനിടത്തിൽ.

മൻറ

അക്ഷത്രയോഗ്യതരമായ പ്രതികാര പൂർവ്വ-
ശിക്ഷയ്ക്കും വികടശക്തി വെളുപ്പെടുത്താൻ,
ലക്ഷക്കണക്കിനു കനൽക്കൊടി, ധൂമകേതു-
നക്ഷത്രചണ്ഡതതിപോലെ നിരന്നുദിച്ചു.

മൻത്ര

വാരുറ വീട്ടിനരികത്തു വളർന്ന കേര-
ഭാരക്കുളിനിയുടെയുൽക്കട സംക്രമത്താൽ,
നീരുള്ള പേശലഫലക്കുളൊടൊത്തു ദീർണ്ണ-
താരണ്യകാലമുതിപ്പുണ്ടു കരിഞ്ഞുവീണു.

മൻത്ര

പ്രാധാന്യമേറിയ ഗൃഹത്തിനുദിശ്ചാരഗ്നി-
ബാധാനിരുദ്ധഗതി കണ്ടു പരിഭ്രമത്താൽ,
സാധാരണ പ്രകൃതിശാന്തത നീക്കിയാപൽ-
ബോധാങ്കരാകലതയോടു കരഞ്ഞു ഗോക്കുറു.

മൻത്ര

ഗോക്കുറുക്കു കൂടിയ പരിഭ്രമമാശു മാട-
പ്രാക്കുറുക്കുമെത്തി; അതുപിന്നെയനക്ഷണത്തിൽ
ശപാക്കുറുക്കു സമ്പ്രതി പകന്നു; കൃശാനവിന്റെ
പേക്കത്തൽ കണ്ടിവ തുലോം വിളികൂട്ടി മേന്മേൽ. മൻത്ര

സംഭാവ്യമായ വരണത്തിനു സംഗ്രഹിച്ച
സംഭാരസഞ്ചയമശേഷവുമീശലെന്ത്യ,
ഡംഭാർന്ന പാവകനു ഭക്ഷണമായി, മിത്ര-
സംഭാവനാ സകല സാധനമോടുകൂടി.

മൻത്ര

ചാരപ്രയോഗഫലമാണു മഹാ വിപത്തി- ൨൯൫
 ന്നാരംഭമെന്നു തെളിയിപ്പതിന്നെന്നപോലെ, ൨൯൫
 ചാരത്തണഞ്ഞൊരു സമീരനടിച്ചയന്നു
 'ചാരക്കണിക്കളി' ഭയങ്കരമായിരുന്നു. ഭാ ൨൦ - ൨൦൦

അത്യാഹിതത്തിനുടെ തീക്ഷ്ണതയോത്തുമാത്മ-
 ഹത്യാർഹ കാമക പിതൃസ്ഥിതി പാത്തുമാരാൽ,
 നിത്യാധിവാസമണിമന്ദിര ഘോരരൂപ-
 വൃത്യാസവിഭ്രമണമിന്ദിര നോക്കിനിന്നാൾ. ൨൦൧

മിണ്ടാതഹോ! ഹൃദയഭേദകമായകാഴ്ച
 കണ്ടായതാക്ഷി ഗളിതാശ്രുവാടൊത്തുകൂടി,
 തണ്ടാരിനൊത്തമുഖമൊട്ടു തിരിച്ചു താപ-
 മണ്ടായതമ്മയൊട്ടു പങ്കിട്ടുവാമ്പശ്ശം. ൨൦൨

മാതൃചരമം.

സാരാഭിമാനമെഴു 'മീശപരിയമ്മ' ഭർത്ത-
 ഘോരാവമാനജ സുദൃസ്സഹ ങ്ങുവവായ്ക്കാൽ,
 വേരുകെ വെട്ടിയൊരു വേപഥുവേഗമാള-
 മാരാമവല്ലരി കണക്കു കിടന്നിരുന്നു. ൨൦൩

നിന്നാനിലയ്ക്കു നിശിതോഗ്രവികാര ശല്യ-
 മൊന്നാഞ്ഞുകുടി ഹൃദയത്തെയുടച്ചുമുലം,
 അന്നായുധം കടലിലേററു കരംഗിപോലെ-
 യന്നായരമ്മയുയിരററു പതിച്ചിരുന്നു. ൨൦൪

മാതാവിനുള്ള തല മന്ദമയത്തിയാത്മ-
സ്തീതാദരത്തെടുമെടുത്തു മടിക്കു മീതേ
ജാതാനുകമ്പയൊടു നന്ദിനി ചേർത്തു ബാഷ്പ-
പൂതാമൃതത്തിലതിനെ 'കുഴുകിത്തുടച്ചു'.

൨൦൫

ആ മാതൃഫാലമണിമണ്ഡന ദപ്തണത്തെ-
സ്തീമാവിഹീന ഗുരുകേതിവിശേഷപൂർവ്വം
പ്രേമാന്ധയായ് മൃദലപുംബനമഞ്ജരോസ
പ്ലമാലയാൽ സുത പുനഃ സമലങ്കരിച്ചു.

൨൦൬

സ്നേഹിക്കുമമ്മ മൃതയായതറിഞ്ഞു, ചേഷ്ടാ-
രാഹിത്യമോടു മകളാശു മഹീതലത്തിൽ
മോഹിച്ചു വീണു തളിർപോലെ തളൻ, ദുഃഖ
സാഹിത്യരംഗഭൂവി നായികയെന്നപോലെ.

൨൦൭

നേരായുണ്ണു കൃശോദരി പിന്നെ യശു-
ധാരാഭിഷേകമവരം തന്റെ കവിരത്നത്തിൽ
ധാരാളമച്ഛന്നലിവോടു കഴിച്ചു കമ്പി-
ട്ടാരാലിരിക്കുമൊരു വേളയിലായിരുന്നു.

൨൦൮

കത്തിജപലിപ്പെരു കൃശാന, കൃതാന്ത ലോക-
മെത്തിക്കഴിഞ്ഞ ജനയിത്രി, സുബാഹുവികൽ
കത്തിക്കുടിച്ചൊരു വിലങ്ങണിയും പ്രിയന്റെ-
യത്തികളാസ്യ—മിവയില്ലരികത്തു കാണാൻ.

൨൦൯

നല്ലാരു താനനുഭവിച്ചതു സർ മെന്തു
വല്ലാതെ കണ്ടോരു ഭയങ്കരമാം കിനാവോ ?
അല്ലാ; യഥാർത്ഥമവയൊക്കെയുമെന്നറിഞ്ഞു
ഫല്ലാരവിന്ദമിഴി പൂർവ്വിചാരശക്ത്യാ.

൨൧൦

തീരാത്ത തീവ്രജപുണ്ഡകിടന്നപുണ്ണ-
താരാധിനാഥമുഖിയൊടു തദീയ താതൻ
തോരാത്ത കണ്ണുകൾ തുടച്ചുപറഞ്ഞു, തൊണ്ട
നേരായിടഞ്ഞു നെടുവീപ്പൊടുമിപ്രകാരം:—

൨൧൧

സാന്തപനം.

“നിയസ്തബോധമയി,വീണ കിടക്കെ, മാതൃ-
കായത്തെയബ്ഭേദമെടുത്തു മറച്ചു ചുട്ടാർ;
തീയഞ്ചിതാലയമെരിച്ചതു തന്നെ നിന്റെ-
തായയ്ക്കു മങ്ങുപകരിച്ചു മരിച്ചനാളിൽ.

൨൧൨

“രണ്ടായ് പിരിച്ചു പുനരെന്നെയുമെൻറവീട്ടി-
ലുണ്ടായിരുന്നൊരു ചെറുക്കനെയും ക്ഷണത്തിൽ,
തണ്ടാളിടുന്ന ഭേദായവനെപ്പിടിച്ചു-
കൊണ്ടാശു പോയ് മലവഴിക്കു പുറത്തു തളുമാൻ. ൨൧൩

൨൧൩

“അന്യായമാ യവനെ ‘യൊററതിരിച്ചു’, ശ്രദ്ധ-
വന്യാന്ധകാരവഴി നാടുകടത്തി വിട്ടാർ;
കന്യാകുമാരിവഴി നമ്മളെയും വിശുദ്ധ-
കന്യാമണേ! വെളിയിലാക്കി വിലങ്ങുശിച്ചാർ.

൨൧൪

“അഞ്ചായി നാളുകളുമോ ! ഗതബോധ നിന്നെ-
യഞ്ചാതെടുത്തരിയൊരീവഴിയമ്പലത്തിൽ
നെഞ്ചാടിവന്നു മരുവുന്നു, വിനോദകാൽ-
സഞ്ചാരിദാനകരുണാതുളുതപാത്രമായ് ഞാൻ.

രചന

“നല്ലാർ കലങ്ങുളുനിയേണ്ടൊരുനല്ലു വള-
ക്കല്ലായിരുന്ന സഹധർമ്മിണി പോയതെന്ത്യേ,
പുല്ലാണെന്നിങ്ങു പുരയും ധനവും; സ്വവസ്തു-
വെല്ലാം സ്വരാജ്യബലി പാവന സാധനങ്ങൾ.

രചന

“ശോകാതിരേകതിമിരത്തിന്നു നാമധീന-
രാകാതെ, ധൈര്യമണിഭീപമെടുത്തുകയ്യിൽ,
സ്വീകാര്യമാ ‘മപരവഞ്ചി’ പിടിച്ചുകേറി-
പ്പോകാം നമുക്കു ഭവസാഗരമുത്തരിപ്പാൻ.

രചന

“പോകുമ്പോഴാതെ പരിമാർദ്ദമൊന്നിന്നൊന്നി-
നാകുന്നപോലെ വഴിനീളെ നടത്തിയെന്നാൽ,
ധീ കണ്ണിതക്കുകടത്തു കടന്നു ചെല്ലാ-
റാകും പ്രശാന്തസുഖദ്രവ്യദർശനത്തിൽ.”

രചന

ഭീർഘയാത്ര.

“ഓരോന്നു താതനിതുമായിരി സാന്തപനാത്മ-
സാരോപദേശ മധുരോക്തികളോതിയപ്പോൾ,
ആരോമലിനിര മനോബലമേന്തി, വീണ്ടു-
മാരോശ്വലക്ഷ്മി തനുവല്ലിയിലാവഹിച്ചു.

രചന

പൂമേനിയാളിനു പുനഃ സ്വശരീരശക്തി-
 ശ്രീമേഢരാത്മബലപൂർണ്ണത പൂണ്ടനാളിൽ
 'രാമേ' ക്ഷണോൽക്കലികയോടു ജഗൽപ്രസിദ്ധ-
 'രാമേശ്വര'ത്തിനവരമ്പൊടു യാത്രയായാർ.

൨൨൦

പ്രാണാധികപ്രിയതമന്റെ മുഖാഭിരാമ-
 ശോണാരവിന്ദ മധുരപ്രഭ മാഗ്ഗമദ്ധ്യേ,
 കാണായ്ത്തും പ്രകൃതയാത്രയിലെന്നു, സാന്നു-
 മേണാക്ഷിയാശതടവിത്തരസാ നടന്നാർ.

൨൨൧

പുണ്യസ്ഥലങ്ങൾ.

രാധാമണാളനുടെ രാജിതമാം പ്രതിഷ്ഠാ-
 ശ്രീധാമമേന്തിയൊരു ദീപ്തിയെഴുന്ന ദിക്കിൽ
 —'രാധാപുരത്തി'— ലവരേത്തി തടുൽക്കടാപൽ-
 ബാധാനിവാരണചണ്ഡംബ്രിയുഗം പണിഞ്ഞാർ.

൨൨൨

പൊന്താഴികക്കടമെഴും ഹരിമന്ദിരത്തിൽ,
 സന്താപനാശനപദാംബുജസേവനത്തിൽ,
 സ്വന്താശയം സുദൃഢമൂന്നി വിരാജിതേന്ദ്ര-
 ദന്താവളപ്രവരയാന വലത്തു വെച്ചാർ.

൨൨൩

കണ്ണന്റെ കാലിണയിലായ് കമലത്തൊടൊത്ത
 കണ്ണമ്പുറച്ച ഹൃദയത്തൊടു ചേർത്തു, കയ്യിൽ
 വെണ്ണക്കുളിർക്കുബളമേന്തി വിശുദ്ധിയാകു-
 വണ്ണം വഹിച്ച ഹരിഭക്തകളത്രവന്നാർ.

൨൨൪

സങ്കീർണ്ണരാഗമൊട്ടുമുത്തമഭക്തിയുള്ളിൽ
തങ്കീട്ടമാറു പരദേശപുരോഹിതന്മാർ,
സങ്കീർത്തനങ്ങളുരചെയ്ത സങ്കടാശു-
പങ്കീകൃതാസ്യപശാന്തിയുണർന്നു കേട്ടാറു.

൨൨൭

ശ്രീകൃഷ്ണഭക്തതൃണപകുപദാത്മദാന-
വ്യാകൃഷ്ടരായ് പ്രിയശിശുക്കളൊടും പശുക്കൾ
ഭൂതമൃഗശാലഭൃസുഖമുണ്ടു നടപ്പതുദ്യൽ-
ശ്രീകൃഷ്ണസാരമിഴി കണ്ടു സമാശ്വസിച്ചു.

൨൨൮

ആൽ വാഴ ചൂതതരുമണ്ഡനകാന്തിയേതു-
'മാൽവാർ' പുരത്തിലവരഞ്ഞിയടുത്ത നാളിൽ,
മാൽ വാതശീതശീതശക്തി കുറയ്ക്കുമാറ-
പ്പാൽ വാണിയും ജനകനും പല കാഴ്ചകണ്ടു.

൨൨൯

ലോകാന്തരാത്രിതയശോ വിലസച്ചരിത-
പ്രാകാരകോല, മരികാലപരാക്രമത്താൽ
പോകാതാളിവിടെ നില്പതു പൂവ്വികേന്ത്യാ-
ഭൂകാന്തസംഗരകലാരതി കാട്ടിടുന്നു.

൨൩൦

ചുറ്റിക്കിടപ്പൊരു കിടങ്ങിനകത്തു കല്ലിൽ-
പ്പുറിപ്പിടിച്ചു പല നല്ല പണിത്തരങ്ങൾ
മറുപിള നാട്ടിലൊരിടത്തു, മതല്ല കാണാൻ
തെറ്റില്ലയെന്നു നവശിപ്പ വിശ്വദൂഷ്ടാ?

൨൩൧

തപിട്ടാൻ കൃഷ്ണശിലകൊണ്ടു ചമച്ച നല്ല
കൊട്ടാരമത്ര കൊടുതായൊരു കോട്ടമെന്തേ,
മട്ടാളി, നിൽക്കുവതു 'കണ്ണിനെളപ്പമെങ്ങും
കിട്ടാത്ത' കമുതരമായൊരു കാഴ്ചയല്ലോ.

൨൩൦

ശ്രീവിശ്വവിശ്വത വിമോഹനമായ 'ശർമാ-
ദേവി' പ്രധാന നഗരിക്കുവരാശു പോവാൻ
ഭാവിപ്രയാണപരിപാടി രചിച്ചു; മഞ്ജു-
കാവി പ്രകാശവസനങ്ങളുണിഞ്ഞു മെയിൽ.

൨൩൧

ചെങ്കാറിനുള്ളിലൊരു മിന്നലുപോലെ രക്ത-
സങ്കാശ സുന്ദത പയസ്സുണിഭാജനത്തിൽ
തങ്കാഭകോലമലർ മാലികപോലെ, കാവി-
പ്പകാഞ്ചരത്തിലമലാംഗി വിളങ്ങിനിന്നു.

൨൩൨

താരേശരമുഖി താതനമൊത്തുപാമ്പ-
നാരേത്തുടൻ വഴിയാറു തുഴഞ്ഞു നീളേ,
നേരേ തളൻവിടെയെത്തവെ, യേകസത്രാ-
ഗാരേശസൽകൃതി ലഭിച്ചിതു ദൈവഗത്യാ.

൨൩൩

പൂവിൽ പിറന്ന കരുണാമയിയായലക്ഷ്മി-
ദേവിക്ക് പാരമനുകമ്പ മനക്കുരുണിൽ,
ആവിർഭവിപ്പതിനു തൽപദ പത്മയുഗം
സേവിച്ചുചെന്നവരനന്തരമമ്പലത്തിൽ.

൨൩൪

ലോകോപകാരിണിയകത്തമരുന്ന ചാര-
ശ്രീകോവിലിന്റെ മതിലിന്റെ പുറത്തുളത്തിൽ,
നാകോഗ്രവിപ്ലവ വിചിത്രണഭംഗിയാത്മാ-
ശോകോപശാന്തിയുളവാക്കിയവർക്കു മേന്മേൽ.

൨൩൫

പൃഥ്വീപത്തിനുടെ മച്ചിനകത്തു ദേവ-
സ്തോമന്തെയുഗ്രതയെഴും മഹിഷാസുരേന്ദ്രൻ
വ്യാമർദ്ദനത്തിനു തുടങ്ങവെ, യംബയുല
സാമർദ്യമാണ് കഥ കല്പണി ചെയ്തിരിപ്പു.

൨൩൬

നാലമ്പലത്തിന്റെ താങ്ങുകളായനല്ല-
നീലപ്രകാശമണി ഭിത്തികളുള്ളവറ്റിൽ
കൂലങ്കുഷപ്രമദമേകിടുമച്ചുകൊത്തു-
വേലത്തരങ്ങളവരത്തുതമോടു കണ്ടാർ.

൨൩൭

കാളാംബുദോപമ മനോഹര കുന്തളശ്രീ-
പ്രീളാവിലാസമുഖിയായി, ഹിമാചലത്തിൽ
ഡോളാസുവണ്ണലതികാപ്രസവാഭയേതു-
മാളായമംബികയെയത്ര രചിച്ചിരിപ്പു.

൨൩൮

ധീശാന്തികൂടിവരുമാറിവകണ്ടു, പിന്നെ-
യാശാന്തരത്തിനു മുറയ്ക്കു ഗമിച്ചിടുമ്പോൾ,
ഭൂശാസ്രപണ്ഡിതവരേണു വിഹാരരംഗ-
*ശ്രീശാലിവേലി നഗരദ്വതി കണ്ടുകൂടി.

൨൩൯

നേരായോരാവഴി ബഹിഷ്കൃതനാം യുവാവു-
മാരാലുഴന്നു വരുമെന്നൊരു സംശയത്താൽ,
പാരായെയിന്ദിരയുമുൾനമപ്പുരത്തി-
ലാരാഞ്ഞിടേണമവനെച്ചിരമെന്നറച്ചു.

രശ്മി

ആദർശനോത്സുകതയോടു വിദൂരസീമ-
ശ്രീദർശനീയതയെഴും നഗരോദരത്തിൽ,
ആദർശഗണ്ഡഭവി സുന്ദരി ദീപ്തയാത്രാ-
സേപദപ്രസാധന വിശേഷമണിഞ്ഞെന്നു.

രശ്മി

കാണിക്കു കെട്ടുതുകരസാവഹമായ രത്ന-
വാണിജ്യമന്ദിര ശീരസ്സുകളുംബരത്തിൽ,
കാണിക്കുമിപ്പുരിയിലുള്ള വിഭൂതി വജ്ര-
പാണിക്കെഴും നഗരികളു വിരണ്ടിടുന്നു.

രശ്മി

'നേരുള്ള'തായ തെരുവീഥികളിൽ പ്രയാണ-
ചാരതപമേറിയ വിമോഹന വാഹനങ്ങൾ,
വാരുററും പ്രഭവഹിഷ മൃഡുക്കൾ കാന്തി-
ചേരുന്ന * 'പാൽവഴി'യിലെന്നവിധം ചരിച്ചു.

രശ്മി

ദോഷാകരാണമെഴും പരദേശ വിപ്ര-
യോഷാസമൂഹമിഹ ഗേഹമഹാസനത്തിൽ,
കാഷായവർണ്ണവസനാവൃതരായ് സുവർണ്ണ-
ഭൂഷാഗണങ്ങളുമണിഞ്ഞു വസിച്ചിടുന്നു.

രശ്മി

* പാൽവഴി = Milky way.

ആയാൾ ഗമിച്ചതു വടക്കുവഴിക്കുതാനെ-
ന്നായാസമോടവരറിഞ്ഞതിനാലതന്നും
പോയാരതേവഴി പിടിച്ചുതദാ, ശരീര-
വ്യായാമജാമയവിചാരവുമേതുമെന്തു.

൨൪൫

ചീനാഭ കോലുമൊരു പീഠമലങ്കരിച്ചു
മീനാക്ഷിയമ്മ മരുവും 'മധുരാ' പുരത്തിൽ
മീനാക്ഷിയും പ്രിയപിതാവുമണഞ്ഞു, മിത്ര-
ജ്ഞാനാഭിലാഷമിളിതാശയമോടുകൂടി.

൨൪൬

തുംഗപ്രഭാവമിയലുന്ന തുഷാരശൈല-
തുംഗങ്ങളായരുചിരോപല ഗോപുരങ്ങൾ,
മംഗല്യദേവിയുടെ ഗേഹയശോ വിലാസ-
ഗംഗയ്ക്കുതക്ക ജനനസ്ഥലമായിരിപ്പു.

൨൪൭

ശ്രീഗോപുരങ്ങളുടെ പേശലമായ പാർശ്വ-
ഭാഗോപചങ്ങലിലുത്തമമാംവിധത്തിൽ,
നാഗോജപലാകൃതികൾ കൊത്തിയിരിപ്പതേതു
ഭൂഗോളശില്പിയുടെ കല്പനയായിരിക്കാം ?

൨൪൮

ഭംഗംവിനാ ഭവഭയാകുലരായ ഭക്ത-
ഭാഗങ്ങൾ ദേവിയുടെ പാദസരോരുഹത്തിൽ,
സംഗം ലഭിച്ചതിനു വന്നു ഭജിച്ചു ചേതോ-
രംഗം കുളിർത്തു നന്ദതേൻസുഖമാസുപദിപ്പു.

൨൪൯

പട്ടാംബരം, പവിഴമാലക, ഉന്മുദിക്കിൽ
കിട്ടാത്ത നൽസ്സുകി നൂപുരകങ്കണങ്ങൾ,
തട്ടാന്റെ കല്ലണികളെന്നിതുകൾക്കു കേൾവി-
യൊട്ടാളിടം പ്രകൃതപട്ടണമടിതീയം.

൨൭൦

ചെങ്ങാതി രാമന്റെ ചേവടി പാത്തു ചെന്നാ-
ളങ്ങാടിതോരമവളന്തു വിചാര മെന്തേ,
അങ്ങായവന്റെ 'പൊടിപോലു'മന്തേ പുരത്തി-
ലെങ്ങാനുമുള്ളതിനു കിട്ടിയതില്ല ലക്ഷ്യം.

൨൭൧

താപോദയം ഏദി; തലയ്ക്കു സഹസ്രകോടി
ദീപോപമാൺ ഖരരശ്മികൾ; കാൽചുവട്ടിൽ
തീപോലെ കാഞ്ഞ മണൽ; ദുർച്ചിധിതന്റെ ചണ്ഡ-
കോപോൽക്കടതപമിവകൊണ്ടവരന്നറിഞ്ഞു.

൨൭൨

ഏഴാംദിനാസ്തമയവേളവരെയ്ക്കു തീരെ-
പ്പാഴായവിശ്രമപരിശ്രമമാഗ്ഗ്നത്താൽ,
വേഴാമ്പൽപോലെ വെയിലത്തു തളന്നു വാടി
വീഴാരുമായി വിധുരാശയ വീഥിയിങ്കൽ.

൨൭൩

വണ്ടാനിറങ്ങിപ്പോലിയാവഴിയിൽ പതിച്ചി-
ട്ടുണ്ടായിരുന്നൊരു മരത്തിനൊഴുന്ന കൊമ്പിൽ,
മിണ്ടാതെയപ്പുറപ്പെട്ട കൈയ്ക്കു പിടിച്ചു, വല്ലാ-
ത്തുണ്ടായ സംഭ്രമമൊടൊത്തു കഴഞ്ഞിരുന്നു.

൨൭൪

താൻതപമാൻ മകളോടനുതാപപൂർവ്വ-

ശാന്തസ്വരത്തിലുരചെയ്തിതു താതനിരന്തരം:—

“സ്വപാതത്തിലെന്തിനു നിനക്കു നിരാശ? രാമോ-
പാതത്തിലെത്തുമയി, നീയൊരു വാസരത്തിൽ.

൨൫൫

“കണ്ടില്ലിതേവരെയുമെന്നു മഹാനിരാശ-

ക്കുണ്ടിൽ പതിക്കുവതിനില്ലവകാശമേതും;

പണ്ടിണ്ടലോടു ദമയന്തി നളന്റെ വീഴ്ച-

കൊണ്ടിലരിത്രീയിലലഞ്ഞതുമെത്ര നാളിൽ?

൨൫൬

“ഈ മേടിനിക്കു ശരി തെക്കുകിഴക്കു വീചി-

ത്തുമേളമെപ്പൊഴുമുയർത്തിടുമാഴി വക്കിൽ,

രാമേശ്വരത്തിനവന്നു ഗമിച്ചിരിക്കാം;

നാമേതു മാതിരിയുമെത്തന്നെമസ്ഥലത്തിൽ.”

൨൫൭

വാക്കേവമോതിയതു കേട്ടു വരാംഗി, തന്റെ-

യുക്കേറീടും വൃഥ കറച്ചു സമാശ്വസിച്ച്;

പൂക്കേൾവിപുണ്ടു പുരിപ്പുക്കുവരമ്പലത്തിൽ

പോയ്ക്കേരിവാണിതുപിറാവുകൾപോലെരാവിൽ.

൨൫൮

സാദം വെടിഞ്ഞുഷസി പള്ളിയുണർത്ത ശംഖ-

നാദം ശ്രവിച്ചവരുണർന്നു, മനക്കുരുണിൽ

വേദസ്വരൂപിണിയെയോർത്തു വണങ്ങിയാത്മ-

പാദവ്യമാകലിതപത്മനം തുടന്നു.

൨൫൯

‘വൈശ്വ’ നദീനയനമോഹനവാമതീര-
ഭാഗാവലംബിതരുമണ്ഡിത സൽപഥത്തിൽ,
രാഗാതിരേക പരികമ്പിതലേഖരാശ്മ-
സ്രീഗാനമാം സുധ നടന്നിവരാസപദിച്ചാർ.

൨൬൦

കല്ലോലജാലകൃത ശീതളശീകരശ്രീ-
സല്ലോല വജ്രമണിമാലയണിഞ്ഞ തെന്നൽ
ഘല്ലോകന്താപ പരിപീഡിതയാമവരുക
തെല്ലോമനത്തനുവിനന്നു തണുപ്പു ചേർത്തു.

൨൬൧

പച്ചപ്പടർപ്പുകളു, മത്തുതമാം ശിരസ്സോ-
ടുച്ചത്തിലെത്തിയ തരക്കളു, മാറുവക്കിൽ
പിച്ചുക്കളിയ്ക്കണയുമാടുകളും മനസ്സിൽ
കൊച്ചമ്മിണിക്കു ചെറുതായൊരുണച്ച് ചേർത്തു.

൨൬൨

സ്നാനത്തിന്നും ഭൂവനപാവനമായ തീർത്ഥ-
പാനത്തിന്നും നദി കൊടുത്തു തണുത്തവെള്ളം;
ധ്യാനത്തിനായുപകരിച്ചിതു നിമ്ബലാശ്മ-
സ്ഥാനപ്രസാധനനികഞ്ജ നികേതനങ്ങൾ.

൨൬൩

രാവായിടുന്ന സമയത്തവരതു യാത്ര-
പോവാ, തപാര കൃപയാർന്ന കൃഷീവലന്മാർ
ജീവാൻകമ്പയൊടു മേകിയ നല്ലൊരിഷ്ട-
ഭാവാതിമേയപരിപൂജയുൾകരിച്ചാർ.

൨൬൪

മാനന്തപ്രസ്ഥിതയണഞ്ഞു പൊലിഞ്ഞു; സാവ-
ധാനത്തിലങ്ങനെ കഴിഞ്ഞിതു വാസരങ്ങു;
വേനൽപ്രതാപമതി ഭസ്സഹമായി; ഭീഷ്മ-
യാനത്തിനില്ലൊരവസാനവുമെന്നതോന്നി.

മന്നു

രാമേശ്വരം.

ശ്രീരാമസേതുവിലനന്തരമഷ്ടഭീഷ്മ-
വാരാവസാനസമയത്തുവരഞ്ഞിയപ്പോൾ,
വീരാഗ്രമിത പരദിങ്മഖയാത്ര പാത്തു
വാരാശിക്രൂടി വിലപിടിക്കുകയായിരുന്നു.

മന്നു

സായാഹ്നസൂര്യനരുണാംബര സംവൃതാഭ-
നാ, യാഴിയിൽ പരിപതിപ്പൊരു കാഴ്ചയുള്ളിൽ
ശ്രീയാർന്നൊരുനതഗ്രഹത്തിന്നു തീ പിടിച്ചു-
പോയാ വിചാരഗതിയെപ്പനരുദ്ധരിച്ചു.

മന്നു

ഓ ! തുംഗമാം വിരഹ ഭുഖമൊടൊത്തു താരിൻ-
മാതുന്തിയന്തി ഭിവസങ്ങളെ നീക്കിയപ്പോൾ,
സേതു ഭൂതം പണികഴിച്ച 'നളന്റെ' കർമ്മ-
ചാതുര്യമോത്തു വിധുരാശയ വിസ്മയിച്ചു.

മന്നു

ഭൂരത്തുനിന്നു കടൽവഞ്ചിക, ഉൾക്കടൽവ്യാ-
പാരങ്ങളൊക്കെയുമൊതുക്കിയപായമെന്നേ,
തീരത്തു വന്നിടുവതണ്ടു;തുപോലെ സർവ്വ-
ഭാരങ്ങളൊന്നു നിലയെത്തുവതെന്നു നിങ്ങൾ?

മന്നു

അന്തിച്ചുവെച്ചുവെച്ചുവെച്ചുവെച്ചു, തിരുട്ടു വന്നു
 പൊന്തി ക്ഷണം, സുഖമകന്നൊരു ജീവിതത്തിൽ
 ഉന്തിക്കരേറുമഴൽ പോലെ, പരന്നു, തത്വം- സുഖം. തത്വം
 ചിന്തിച്ചുനിന്നവരെയൊവരണം കഴിച്ചു.

൨൦൦

രണ്ടാം ദിനത്തിലൊരു വൃദ്ധപുരോഹിതന്റെ
 കൊണ്ടാടിടും സദുപദേശമൊടും വിശേഷാൽ,
 രണ്ടാളുമെന്തൊടു 'പിതൃക്രിയ' ചെയ്തു പങ്കു-
 മുണ്ടായിരുന്നതവിലം കഴുകിക്കളഞ്ഞു.

൨൦൧

ആരാഞ്ഞറിഞ്ഞിതവ; 'രയ'മ്പതു തീർത്ഥയാത്ര-
 കാരായിരുന്ന മലയാളികളോടുകൂടി,
 ആ 'രാമ'നഞ്ചുദിവസത്തിന്നു മുമ്പു ശുദ്ധ-
 വാരാണസിയിൽ ബത പോയൊരു വർത്തമാനം.

൨൦൨

കൂർത്തു'ള്ളടക്കളി' കുറച്ചു വിഷം പുരട്ടി-
 കോർത്തുഗ്രശക്തിയൊടുമെന്നതുപോലെ കാതിൽ
 പേർത്തും കടന്നൊരു ജനശ്രുതി പെൺകിടാവി-
 നാത്തുള്ളിലായിരതിരറ, വളർത്തിയല്ലോ.

൨൦൩

ഉൽപക്ഷുപംകുതിയണിയും നയനദായത്തി-
 ലുല്പന്നബാഷ്പരശി കണ്ടുരെയ്തു താതൻ:—
 "അല്പം ക്ഷമിക്ക മകളേ! നിജഭക്തമഞ്ജു-
 കല്പവായകമലേശനനഗ്രഹിക്കും.

൨൦൪

കാശിയാത്ര.

ഇങ്ങിനെ ചെടി കെട്ടിത്തൂങ്ങി.
 4. കണ്ടാലുമീ മുറ്റലമാം ചെടി, ഭൂതലത്തി-
 ലുണ്ടായിരിപ്പതു തുലോം തല പൊക്കിയിപ്പോൾ,
 കൊണ്ടാടി 'യുത്തര സുദർശനയന്ത്ര' ശക്തി-
 യുണ്ടായപോലിലകളുഴി ചൂണ്ടിടുന്നു. രരെ

4. ഭേണരൊരിച്ചെടി നമുക്കു 'വടക്കുനോക്കി'-
 യാണു ചുലിക്കുമിലയാം വിരലാൻ കയ്യിൽ
 കാണുന്ന 'കാന്ത' മലർ സൂചികൾ 'കാശിയാത്ര'-
 യാണുള്ള കൃത്യമിനി'യെന്നു കഥിച്ചിടുന്നു. രണെ

വിശ്വാധിനാഥ നിലനിശ്ചലമായ ഭക്തി-
 വിശ്വാസമോടു നിജജീവിതയാത്ര ചെയ്താൽ,
 ശിശുപാമയം ജനനിപോലെ, നരന്റെ ദുഃഖ-
 നിശ്വാസമേതുവതു തളിയകറ്റിടുന്നു. രരെ

പ്രക്ഷുബ്ധമാനസവികാരമടക്കി, ദിവ്യ-
 ചക്ഷുസ്സുകാട്ടിയ വഴിക്കഥകാശിയെത്താൻ,
 ഭിക്ഷുക്കളായ് ജനകനും സുതയും നടന്നാ-
 ര, ക്ഷുൽപിപാസകളെയൊക്കെയഗണ്യമാക്കി. രവെ

യാത്രയുടത്ത വഴികിട്ടിയ നല്ല പുണ്യ-
 ക്ഷേത്രപ്രതിഷ്ഠിത ജഗൽഗുരു ദർശനത്താൽ,
 നേത്രങ്ങളും ഹൃദയവും സൂത്രാത്ഥപുര-
 പാത്രങ്ങളായ് പരമപൂതരിവർക്കു പാരം. രനെ

വർഷകാലം.

വന്നു വഴിക്കു വലുതായൊരു വർഷകാലം-
 മൊന്നുററമോട്ടു; കടലുൽക്കടമായലച്ചു;
 പൊന്നുലു ചങ്ങലയിടയ്ക്കുകൊളുത്തിയാടി-
 നിന്നുകൊടുത്തലറിവാരിദവാരണങ്ങൾ.

രചന

പൂർവ്വാചലത്തിലുയരും പുഴകൾക്കു പുഷ്പി
 പൂർവ്വാധികം പുലരുമാറു പുതുകുരിങ്കാർ
 നീർച്ചാത്തു വാനിലിടിതിങ്ങി; മരുത്തുശക്തി-
 പൂർവ്വാട്ടമാസമൊടിച്ചു തകർത്തുപാഞ്ഞു.

രചന

ആവേഗ വേഗമുയരും മലവെള്ളമാളും
 കാവേരിയാംനടി കവിഞ്ഞൊഴുകിക്കഴിഞ്ഞു;
 ജീവേപ്പുയുള്ള ജനജന്തു സമൃദ്ധമെല്ലാ-
 മാവേഗമോട്ടുമവിടുന്ന കലഞ്ഞൊഴിഞ്ഞു.

രചന

ചാലങ്ങളൊക്കെയുമിളക്കിമറിച്ചു പാർശ്വ-
 കൂലങ്കുപ്പുളയവാഹിനി പാഞ്ഞ നാളിൽ,
 ആലംബമറവിടെയുള്ള സമസ്തജീവ-
 ജാലങ്ങളാരമപരിരക്ഷ തിരഞ്ഞുഴന്നാർ.

രചന

ആറന്തമാറു പെരുക്കുന്നതുകണ്ടുയന്നു
 പാറപ്പുറത്തഭയമാൻ പലേ ജനങ്ങൾ;
 കീറപ്പഴുത്തുണിയുടുത്ത കുചേലനോടു
 കൂററിരുന്നൊരു കബേരനുമൊത്തുചേന്നു.

രചന

അത്യാഹിതം നരനല്ലപദേശപാഠ-

മത്യാദരത്തൊടു കൊടുത്തിട്ടുമെന്നു കാട്ടാൻ,
ശുത്യാത്മവിദ്യ കലരും ദ്വിജരൊത്തു ജാതി-
വ്യത്യാസമറവിടെ വാണിതു പഞ്ചമന്മാർ.

രവു

ഭൂതോയപങ്കമയമാക്കിയ ഭൂരിവർഷ-

വാതോഗ്ര ശക്തി കുറയുംവരെയലാഗന്മാർ,
സ്ത്രീതോദിതോൽക്കലികയോടു വസിച്ചു, ദിവ്യ-
ചേതോഹരാഭ ചിതരുന്ന 'ചിദംബരത്തിൽ.'

രവുന്ന

ഉത്തംഗഗോപുരപരമ്പരതന്റെ പൊക്ക-

മെത്തുന്ന ശൃംഗനിരകൊണ്ടു തുളഞ്ഞ വാനിൽ,
തത്തുല്യമായതി പവിത്രതയുള്ള കോവി-
ലൊത്തുല്പസിക്കുമൊരു കാഴ്ചയുമില്ല കാണാൻ.

രവു

ഉദ്യൽസുവണ്ണസുഷമാലയസീതിയാത്മ-

വിദ്യയെഴുന്ന പൊരുളായ ചിദംബരേശൻ,
ഛദ്യപ്രസന്നമണി പീഠമണിഞ്ഞു ഭക്തി-
മദ്യപ്രമത്തജനരക്ഷ നടത്തിടുന്നു.

രവു

ദീനപ്രണാശനപദാബ്ജഗളന്മരദ-

പാനത്തിനിത്തിരുചിദംബരമാം സരസ്സിൽ,
ആനന്ദനർത്തനപരായണരായനന്ത-
സ്ഥാനസ്ഥരാം പരമഹംസരണഞ്ഞിടുന്നു.

രവൻ

വീണ്ടും, കടുത്ത മഴ മാറിയിളം പ്രകാശം
പൂണ്ടല്ലസല്ലമണി വന്നു പുലർന്ന നാളിൽ,
നീണ്ടുള്ള പലതി നിജപ്രിയതാതനൊത്തു
താണ്ടുന്നതിന്നു തരളാക്ഷി തുനിഞ്ഞുനിന്നു.

൨൯൦

മധുമാസം

ശ്രദ്ധാനപിതം ശ്രമമെടുത്തു നടന്നുപിന്നെ
'വൃദ്ധാചലാ' ഭിധപുരാണ പുരോദരത്തിൽ,
ശ്രദ്ധാത്മവൃത്തിയൊടു വന്നുവശായി, വീര-
വൃദ്ധാഗ്രന്ഥം തരണിയും തടവേതുമെന്ത്യേ.

൨൯൧

മന്ദം മനോജ്ഞ മധുമാസവിലാസലക്ഷി
മന്ദസ്തിതത്തൊടു കളർപ്പുതുമൊട്ടിണക്കി,
സന്ദർശനീയസുഭഗാകൃതി പൂണ്ടു, പുഷ്പ-
വൃന്ദപ്രസാധനമണിഞ്ഞു സമൃദ്ധിപ്പിച്ചു.

൨൯൨

ചിത്രാംഗഭംഗി കലരും ശലഭങ്ങൾ, ചാരു
പത്രാഭിരാമപതനോൽപതനക്രമത്താൽ,
തത്രാവസിച്ച ജനതയ്ക്കുഴമിഷ്ടബാല-
പുത്രാവലിക്കു നയനോത്സവമായ് ബ്ഭവിച്ചു.

൨൯൩

മാകന്ദശാഖകളിലേറി മരന്ദബിന്ദു-
പാകം ഭരിക്കുമതിസുന്ദരമാം സ്വരത്തിൽ,
ശ്രീകന്ദളാകൃതി കലർന്ന വിഹംഗമങ്ങൾ-
ളാകമുരാഗരസഗീതികളാലവിച്ചു.

൨൯൪

ശ്രീപാരമേശ്വരയൊരു മാധവമന്ദിരം-

രൂപാന്തര പ്രകൃതിയിനിർ കണ്ടനാളിൽ,
ദീപാഗ്നിപോലെ മുഴുപട്ടി, ലലം വിശോഭം-
താപാഗ്നി സമ്പ്രതി പടർന്നു പിടിച്ചിതുജ്ജ്വലം. ൨൯൭

ദേവാലയങ്ങളെ യിതേവിധമാശ്രയിച്ചും,
ജീവാധിനാഥമുഖപത്മമനുസ്മരിച്ചും,
രാവായിടംവരെ നടന്നു തുലോംകഴഞ്ഞു-
പ്പു വാടിയും ജനകനൊത്തു നന്ദാഗ്നി പോയാൾ. ൨൯൮

പാരം ദിനങ്ങളൊരുമിച്ചു കലർന്നുകൂടി-
വാരങ്ങളായിത; വ ചേർന്നൊരു മാസമായി,
ചാരത്തണഞ്ഞുതു ഗമിച്ചു; നവീനവർഷ-
പ്രാരംഭമായി; വഴിയൊട്ടു മുഴുകെയായി. ൨൯൯

സാർത്ഥ പ്രശസ്തരനാമമിയന്ന പുണ്യ-
തീർത്ഥങ്ങളാടിയു, മിടയ്ക്കിടെ വിശ്രമിച്ചും,
സപാർത്ഥ പ്രസക്തി കുറവാ, യിവരത്ര ഗംഗാ-
തീർത്ഥസ്രവണിയുടെ സന്നിധി വന്നുചേർന്നു. ൩൦൦

വാരാണസി.

വാപാർന്നമുല്യസുകൃതോദയരംഗമായ
വാരാണസികിവാരുത്തു തുടങ്ങിയപ്പോൾ,
ധാരാളമാളു കളഭംഗരഭക്തിബാഷ്പ-
ധാരാകലാക്ഷിയൊട്ടു പോവതുമത്ര കണ്ടു. ൩൦൧

കാഷായവസൂപരിവേഷിതരായ് വിഭൂതി-
 ഭൂഷാവിലേപനകളേബരമോടുക്കൂടി,
 യോഷാവിലാസവിമുഖതപമിയന്നു, ദംഭ-
 ദേപഷാഭിവിട്ടു ഷികളാവഴിപോയിരുന്നു.

ന ൦൦

പഞ്ചാക്ഷരങ്ങളുരചെയ്തൊരു യോഗിവത്സ-
 പഞ്ചാനനന്റെ പല ശിഷ്യതപോധനന്മാർ,
 സഞ്ചാരികൾക്കു സമയോചിതമായ ഭക്തി-
 സഞ്ചാരമുള്ളിലുളവാക്കി വഴിക്കുമേന്മേൽ.

ന ൦൧

ഭദ്രാഭമാകിയ ജടാമകടം വിശുദ്ധ-
 രുദ്രാക്ഷമാലയൊടണിഞ്ഞു ദിഗംബരന്മാർ
 ചിദ്രാഗലീനഹൃദയത്തൊടിയന്നു, ശുദ്ധ-
 രുദ്രാലയത്തിന്നു സമീപമൊരാൽചുവട്ടിൽ.

ന ൦൨

ധീസങ്കടപ്രദഭവാസുര ഭീമമായാ-
ദാസന്റെ ശ്രംഖലയരത്തുകളുണുകൊൾവാൻ,
ആസക്തിയോടു ചിലരത്രഹാരമയോഗാ-
ഭ്യാസക്രമങ്ങളെ യഥാവിധിചെയ്തിരുന്നു.

ന ൦൩

പഞ്ചായുധന്റെ പല ചെപ്പടി വിദ്യകൊണ്ടു
 നെഞ്ചൊടിടാതെ നെടുനാളടവേതു മെന്റേ,
 പഞ്ചാഗ്നിമദ്ധ്യഗതരത്ര തപസ്സുചെയ്ത-
 തഞ്ചാതെ കണ്ടിവരടിയ്ക്കുടി വിസ്മയിച്ചാർ.

ന ൦൪

ഏതക്ഷരഭയപരിശുതി ഹിന്ദുലോക-
ചേതസ്സ ഭക്തിരസനാഞ്ചിതമാക്കിടുന്നു ?
ഏതത്തുത സ്ഥലമനേകകവീശ മഞ്ജു-
ഗീതപ്രധാന വിഷയാസ്സഭമായിടുന്നു ?

നം ൫

ആകർഷണീയതരദേശവുമേതു ഹിന്ദു-
ലോകത്തിനാകെയതിവിസ്തൃതിപൂണ്ട ഭൂവിൽ ?
ഛാ ! കണ്ണനാഡികളിലേതൊരു ദിവ്യദേശം
മാകുമഞ്ജുളമരണമൊഴിക്കിടുന്നു ?

നം ൩

ആകാശഗംഗ വസുധാതലവും പവിത്ര-
മാകാനരീകൃത ഭഗീരഥയാച്യായായി
ഭൂകാഞ്ചിയിയിത; തിലുളളൊരമൃദ്യുരത്നം
ശ്രീകാശി—ഭാരതധരാഘ്രഭയം—ലസിപ്പു.

നം ൭

വാരാണസീപുരി, സുരാപഗയാലുമന്ത-
സ്സാരഭയത്തടിനി, തൽപുരിയാലുമെന്നും
ആരാധ്യമാണു; പരമേതിനു മേന്മയെന്നു
പൗരാണികോക്തികളിലും വിവരിപ്പതില്ല.

നം ൮

വേദങ്ങളാം മണികളതു കലാദസംഘ-
വാദങ്ങളാകുമരകല്ലിലുരഞ്ഞു മേന്മേൽ
മോദപ്രദാഭയെ വഹിച്ചു മഹാസ്വകാര-
ഖേദസ്ഥരായവരെ നേർവഴി കാട്ടിടുന്നു.

നം ൯

ശ്രീവിശ്വനാഥമണിമന്ദിരമായി, വാണീ-
ദേവിക്ക് നത്തനമനോഹരരംഗമായി,
ഭൂവികലായുവിബുധാശ്രമമായി, നിത്യ-
മീ വിശ്വവിശുതപുരം വിലസുന്നവല്ലോ.

ന.മ.മ

നേരായ് നിരന്തര കൃതാന്തമതപ്രസംഗ-
ലോരാനിലന്നചലകാഞ്ചന ശൈലമായി,
വാരാണസീപുരമുഷീശ്വരവൃന്ദസമു-
ഗാരാല്യമായ് വിലയമാറു വിളങ്ങിടുന്നു.

ന.മ.മ

ഗംഗാജലത്തിലചരന്നു കളിച്ചുചേതോ-
രംഗാധിരൂഢദൃഢഭക്തിയൊടൊത്തുകൂടി,
ഗംഗാധരൻകൂന കഴിച്ചു വസിച്ചു സാധു-
സംഗാപ്തിയോടുമൊരു സത്രഗൃഹത്തിനുള്ളിൽ.

ന.മ.മ

✓

പ്രാഥമ്യമുത്തമവിശുദ്ധിയിലുള്ള ഗംഗാ-
പാഥസ്സിലിങ്ങനെ കളിച്ചിവരാത്തഭക്ത്യ,
ഗാഥയ്ക്കുഴം മധുരരീതിവഹിച്ച വിശ്വ-
നാഥന്റെ കീർത്തനമുറച്ചു ഭജിച്ചു വാണു.

ന.മ.ന

ശ്രീകാശിതന്നിലൊരു 'മണ്ഡലകാല' മന്ത-
ശ്ലോകാപഹാരി ശിവപാദനിഷേവയിങ്കൽ,
രാകാശശാകമുഖി തൽപ്രിയദർശനാത്മ-
മേകാഗ്രധീയൊടൊരു സദ്ബ്രതമാചരിച്ചു.

ന.മ.മ

കൂടി സ്വന്തിയായൊട്ടമീ വ്രതചതു, 'കാലം-
കൂടി'ക്കഴിഞ്ഞതിന്നു ശേഷവുമ്പ്പുരത്തിൽ
തേടിത്തീരത്തെ 'നിധി' കിട്ടിയതില്ല; പൂമെയ്-
വാടിത്തളന്നിതുപവാസതപോബലത്താൽ.

ന.മ.മ.

നിഷ്കാമസേവനമനുഷ്ഠിക്കുന്ന കാട്ടി-
ശുഷ്കാന്തിയാവഴിയവരക്കു വളർത്തുവാനോ?
ദുഷ്കാലചോഷയുടെ ദുസ്സഹശക്തികൊണ്ടോ?
'ശുഷ്കാനഭൂതി' വെളിവായതുമാവ്രതത്തിൽ.

ന.മ.ന.

കാലഗതി.

ആരോമലപ്പുനൊരുമിച്ചുതിരിച്ചുവീണ്ടു-
മോരോരു ദിക്കുകളിലുത്തരഭാരതത്തിൽ
ആരോഗ്യമൊട്ടുവശനിച്ചു നടന്നു; വർഷ-
മോരോന്നു നീങ്ങിയൊരു വിംശതിയും കഴിഞ്ഞു.

ന.മ.മ.

താരുണ്യകൂട്ടം തടിലുതവിട്ടു; തൈല-
ചാരതപമറിതു മയൂരവരന്റെ വാലിൽ;
ആരുണ്യമേറി കമലത്തിന്നു വെയ്ലുകൊണ്ടു;
പാരുഷ്യമാർന്നിതു പയോധരവാർമുഖങ്ങൾ.

ന.മ.വ.

കാരുണ്യവൃഷ്ടി മുഗ്ദ്ധവൃഷ്ടി ചൊരിഞ്ഞു; ലോക-
ഭീരുതപമറു മതി ശാന്തിവഹിച്ചുയർന്നു;
വാരുറ വില്ലിന്നു നടുക്കൊരു വളുതാര-
ചാരപ്രകാശമുളവാഴ് ചെറുചന്ദ്രനുള്ളിൽ.

ന.മ.ന.

വൃന്ദാവനപ്രവേശം.

നന്ദാത്മജന്റെയപദാന വിശേഷരംഗ-
വൃന്ദാവനത്തിലവരെത്തിയ വത്സരത്തിൽ,
മന്ദാശയത്വിതി പിടിച്ചു പിതാവു ദേവ-
വൃന്ദാലയത്തിന്നു ഗമിപ്പതിനായ് കിടന്നു.

൩൨൦

സന്യാസവൃത്തികലരുന്നതിവന്ദുവൃദ്ധ-
കന്യാജനങ്ങളുടെ കഷ്ടത കണ്ടു കണ്ണിൽ,
ധന്യാംഗി രാധയുടെ സോദരികൾക്കു സാധു-
ജന്യാനകമ്പയവരോടു തുലോമുദിച്ചു.

൩൨൧

നീലാഭകോലുമൊരു നിർദ്ധരമൊത്തു, വീചീ-
മാലാവിലാസമിയലും യമുനാതടത്തിൽ,
മാലാന്നിവക്കൊരു മലർക്കുടിലായർവാട-
നീലാരവിന്ദമിഴിമാരൊരുമിച്ചു തീർത്തു.

൩൨൨

ദീനംപിടിച്ചു നിജതാതനെയൊടു സാവ-
ധാനത്തിലിന്ദിരയടുത്തൊരു വാസരത്തിൽ,
ഉനംവിനാ കുടിലിലാക്കിയെടുത്തു പാണി-
സുനങ്ങളിൽ പുതുസഹോദരിമാരുമായി.

൩൨൩

ആതങ്കമേന്തിയൊരു വൃദ്ധന,രിച്ചെടുത്ത
ഗോതന്ത്രനെന്തെന്നികളിട്ടു കറന്ന പാലിൽ,
ചേതസ്സിനിഷ്ഠകരമാം പടി കഞ്ഞിവെച്ചു
വീതത്തിനായർകലനാരികൾ നൽകിവന്നു.

൩൨൪

പാരം മനസ്സമനകമ്പിതരായഗോപ-
 സ്ത്രീരത്നമൗലികളയാർക്കു പുതച്ചുകൊടുവാൻ,
 സ്ഫാഠപ്രകാശഗുണമോടു മിന്നത്തപട്ട-
 നാരഞ്ചിടും മൃദലസാരികളും കൊടുത്തു.

നരക

പച്ചപ്പടർപ്പു തടവും യമനാതടത്തി-
 ലൊച്ചപ്പെടുന്ന 'ദേശമൂല' മരത്തെടുപ്പാൻ,
 ഉച്ചണ്ഡമായ വെയിലത്തു ഗമിച്ചഗോപി-
 ക്കൊച്ചുമ്മമാരുടെ മനസ്ഥിതി മാനനീയം.

നരക

വേരൊക്കെ ചെട്ടിയിലവേർപെടുമാറെടുത്തു
 നേരായുലച്ചു കഴുകിച്ചതുപാൽക്കഷായം
 പാരാതെപാകത വരുത്തിയൊരുത്തിരോഗ-
 ഭാരാകലനം മുറവോലെ കൊടുത്തിരുന്നു.

നരക

രോഗാൽ നിത്യപരിചയ്ക്കയിലുത്തമാത്മ-
 ത്യാഗാനുപൂർവ്വമായ 'കേസരിഭാഗ' മന്നാർ,
 പ്രാഗാത്മ പുണ്യമെഴുമഞ്ജുജനാഭ ഭക്തി-
 യോഗാർദ്രമാനസകളുക്കുനെ നിർവഹിച്ചു.

നരക

ഗോപാംഗനാജനസഹായമൊട്ടും മനോഹ-
 രാപാംഗി ചെയ്തു പരിചയ്ക്കുകൾ നാർക്കുനാളിൽ,
 ഞാ! പാഴിലായി, മഴവോലെ മരുസ്ഥലത്തി,-
 ലാപാദ ചൂഡമവനാർത്തിമുഴുത്തുവന്നു.

നരക

പിതൃചരമം?

പ്രാതഃപ്രകാശമൊരുനാളിലുദിച്ചു; മനു-
വാതം കിടപ്പുമുറിയിൽക്കയറിക്കളിച്ചു;
താതന്റെ ശയ്യയൊടുത്തതിസൂക്ഷ്മദൃഷ്ടി-
പാതത്തൊടിനിരയുണർന്നുവസിച്ചിരുന്നു.

൩൩൦

മന്ദിച്ചിരുന്ന ഹൃദയം സപ്തമേവ വേഗം
സ്തന്ദിച്ചു; സമ്പ്രതി തുറന്നു വിലോചനങ്ങൾ;
സന്നിശ്ചയായ് പരിസരസ്ഥിതി നോക്കിയാത്മ-
നന്ദിനൃണസ് മൃതി ജനിച്ചു കഥിച്ചു വൃദ്ധൻ:—

൩൩൧

“കേട്ടാലുമെന്റെ മകളേ ! തവജീവിതത്തിൽ
കൂട്ടായിത്തേവരെ നടന്നൊരു താതനിപ്പോൾ
നീട്ടാരയച്ചു? യമുനാസഹജാതനോ? നീ
കൂട്ടാക്കിടായ്ക്കു ചലദുർവിധിചേഷ്ടിതങ്ങൾ.

൩൩൨

“താങ്ങായിരുന്നിതു നിനക്കു കുറച്ചു കാലം;
താങ്ങാക്കി നിന്നെയതിനിപ്പുറമല്ലകാലം;
വാങ്ങാൻമില്ല തരുവാനുമുണം, പിരിഞ്ഞു-
നീങ്ങാനടുത്തു തവ താതനിഹത്തെയിപ്പോൾ.

൩൩൩

കരു ഹസ്യാം.

“നീ മാമകീനസുതയായ നിമിത്തമാത്മ-
പ്രേമാനു ഭൂതിയടയാനിടയായിടാതെ,
ശ്രീമാനനീയ ഗുണസഞ്ചിത വഞ്ചിരാജ്യ-
സ്തീമാഗ്രഭൂതബഹിഷ്കൃതയായ് ചുമഞ്ഞു.

൩൩൪

“നീയാട്ടെ, നിന്നടയ കാമുകനാട്ടെ, രാജ-
ന്ത്രായാധികാരമൊട്ടെതിത്തവരല്ല തെല്ലും;
ധീയാടിയഷ്ട ഗൃഹമണ്ഡലനായകാഭി-
പ്രായാനുകൂല്യമൊരുനാളിവനാന്നിരുന്നു.

൩൩൭

“അന്നായവണ്ണമൊരു സാഹ്യമവർഷിച്ചതു
വെന്നായുരപ്പതു യഥാർത്ഥ രഹസ്യമത്രേ;
എന്നാലഹോ! നിരപരാധികളാണു നിങ്ങൾ-
ഒന്നായവസ്ഥയധികാരികൾ വിസ്മരിച്ചു.

൩൩൮

“ആവശ്യമല്ലൊരനുതാപമതിന്നു; രാജ്യ-
സേവയ്ക്കു ഞാൻ ഹൃദയസാക്ഷിയെ ലക്ഷ്യമാക്കി,
ആവണ്ണമനു പെരുമാറിയതാണു; ശുദ്ധ-
ദൈവത്തിനൊക്കെയറിയാം പരമാർത്ഥസാരം.”

൩൩൯

ഏവം നിജാത്മഗതരാഷ്ട്രരഹസ്യമോതി-
ക്കൈവന്ന മാനസികശാന്തി വഹിച്ചു വൃദ്ധൻ,
സൗഖ്യവണ്ണകാന്തിയെഴുമുത്തമസച്ചിദാത്മ-
കൈവല്യസാരമധരമുതമാസുപദിച്ചു.

൩൪൦

അന്തസ്സെഴുന്ന പിതൃരാഷ്ട്രകേമാംശകത്തി-
ലന്തർഭവിച്ചൊരു രഹസ്യമറിഞ്ഞശേഷം,
സന്തപ്തമാനസമവർക്കുപരായപൂർവ്വ-
ചിന്തയ്ക്കുധീനത വെടിഞ്ഞു സമാശ്വസിച്ചു.

൩൪൧

സാധുപരിസേവനം.

ധീരോചിതസ്ഥിതിയൊടും ജനകന്റെ നാകീ-
യാരോഹണാന്തിയുടെ ശക്തി കറെക്കുറയ്ക്കാൻ,
ഓരോരു സാധുപരിസേവകളായർമക-
മാരോടു ചേർന്നു പരമിന്ദിരയമ്മ ചെയ്തു.

നൾ

ഗോപാലവംശസുകമാരികളെസ്സവിദ്യാ-
ഭിപാഭചേർന്നു സുചരിത്രകളായ് വളർത്താൻ,
സ്രീ പാർശ്വലയുടെ ഭാഷയിലാക്കി രമ്യ-
ശ്രീപാരമുള്ള കുടി'ലമ്മ'യൊരാണിനുള്ളിൽ.

നൾ

താനഭ്യസിച്ചുബഹുസംസ്കൃതശുഭഭാഷാ-
ജ്ഞാനത്തെയായർകലബാലികമാർക്കു നൽകാൻ,
ആനന്ദമോടുമവൾ ചെയ്തു പരിശ്രമത്തെ
യാനന്ദഗോപ പുരവാസികളാദരിച്ചു.

നൾ

ഏഴാണ്ടിനുള്ളിലൊരു കാടു പിടിച്ചു കേറി-
പാഴായ് കിടന്ന യമുനാനദിതൻ തടത്തിൽ,
വീഴാനിരുന്ന കുടിൽ, മങ്കകൾ വിദ്വന്ദേടി-
വാഴാനതാ 'തൃക്കലാശ്രമമാ'യ് ചുമഞ്ഞു.

നൾ

വിദ്യാത്മിനീജനവിശേഷപരിശ്രമത്താ-
ലുദ്യാനമൊന്നതിവിശാലതയോടുകൂടി
വിദ്യാലയത്തൊടു ഘടിച്ചുകിടന്നു, ബാല-
ഹൃദ്യാവനീരൂപതാലളിതാഭമായി.

നൾ

നോട്ടത്തിലേറിയൊരു ഭാഗമവശ്യസത്യ-
 ശ്രുതിക്കുളാലുമതുപോലൊരു നല്ലഭാഗം
 വാട്ടംവെടിഞ്ഞ വരിനെൽകൃഷിയാലുമൊറ്റ
 നോട്ടത്തിലാർക്കുമുപയോഗിത കാട്ടിനിന്നു.

നരൻ

ഗോരക്ഷയിൽ സഹജവാസനയുള്ള ഗോപി-
 സാരംഗലോചനകൾ നല്ലസമത്വരാവാൻ
 ഗോരമ്യ ശാലയൊരിടത്തു പശുക്കളോടു-
 മീരഞ്ജിതാശ്രമവളർപ്പിലുയന്നു നിന്നു.

നരൻ

ഈയാശ്രമത്തിനുടെ ശാഖകളായഖണ്ഡ-
 ശ്രീയാർന്ന രണ്ടുപഗ്രഹങ്ങളുമുത്ഭവിച്ചു;
 പ്രായാനുകൂലമബലാമണികൾക്കു കായ-
 വ്യായാമമേകിയതിലൊന്നിഹചേലനെയ്ത്താൽ. നരൻ

അലമ്പുതാതനടെയോർമ്മ നിറുത്തുവാനാ-
 യിലുപ്രമോദമൊടു‘മമ്മ’ യതേ വളപ്പിൽ,
 സലുർമ്മായ് ലഘുചികിത്സ കൊടുപ്പതിന്നു
 വൃദ്ധൻ കേവലമൊരാളുരശഃലതീർത്തു.

നരൻ

അശ്രാന്തമീനുകലാശ്രമരക്ഷയേതും
 വിശ്രാന്തിവിട്ടു വിമലാശയ ചെമ്പു ഭംഗം,
 സുശ്രാവ്യ സുന്ദരയശസ്സോടു സൗഖ്യ ഭുജ-
 മിശ്രാത്മജീവിതപയോധി തരിച്ചുവന്നു.

നരൻ

കാലഗതി.

കാലം ഗമിച്ചു, ലതമുത്ത മെലിഞ്ഞു, കന്ദ-
ജാലം കലുഷി, വിനയലപനി വീണയാൻ;
ബാലത്തിർക്കൊടിവരണ്ടു, വലിഞ്ഞു മേൽ-
ശൈലദപഥം, നളിനവും ചുരുറുകൊണ്ടിരുന്നു.

ന ൫൨

ചില്ലിന്നു പററി ചില രേഖകൾ; നൽക്കരിമ്പു-
വില്ലിന്റെ തുള്ളലുകൾ നിന്നു; നിലാവു മേന്മേൽ
അല്ലി പരന്നിതു മുഴക്കു; നിതഃബഭ്രുമി-
കല്ലിച്ചു; കൈതമലർ കാഞ്ചനകാന്തിവിട്ടു.

ന ൫൩

തണ്ടുള്ള താമരകൾ കൂമ്പി; തമോവിലാസം- അറിയില്ലെന്നു
കൊണ്ടുള്ള പേടി മതി വിട്ടു തെളിഞ്ഞുനിന്നു; അ. ചി.
വണ്ടുണ്ടു വാർമധു; വനശപരദിവ്യകാന്തി-
കണ്ടുൽഗളിച്ചു മണിശംഖിനു മഞ്ജുനാദം

ന ൫൪

പ്രായം കടന്നുളവു ശിഷ്യകളിൽ സമത്വ-
യായനൃയെ 'തൂതകലാശ്രമ' രക്ഷ ചെയ്വാൻ
ആയമ്മതന്നെ നിയമിച്ചു; നിതാന്തമാത്മ-
ശ്രേയസ്സിനാതുരനിഷേവണമാചരിച്ചാൾ

ന ൫൫

വൃദ്ധാതുരാലയസമാശ്രയമാൻ രോഗി-
വൃദ്ധാവലിക്കു പരിചയ്കൾ നാർക്കു നാളിൽ
ശുദ്ധാസമേതമഭിവന്ദ്യ നടത്തി, വേദ-
സിദ്ധാന്ത വേദ്യപരമേശ്വരസേവചെയ്തു

ന ൫൬

ദിക്കാലമാതൂര നികേതന സീമിയൊട്ടു
 ദിക്കാകെ മണ്ടിയൊരു തെണ്ടി, മുഷിഞ്ഞമുണ്ടാൽ
 മക്കാലുമുഗ്രതരകഷ്ടമഹാഗദത്തിൻ
 വക്കാണമേറൊരു വപുസ്സു മറച്ചുവന്നാൻ.

ന.ര.

കൈകാൽ മുറിഞ്ഞു കടരകതമണിഞ്ഞ മെയ്യിൽ
 പുകാനണഞ്ഞ ചെറുപൂച്ചികളോടുകൂടി,
 ശോകാകലതപമൊടു വന്നതു 'പാതി ചത്തു
 ചാകാതിരുന്നൊരു' വയോധികനായിരുന്നു.

ന.ര.

കേണന്നു 'കേരളസരസ്വതി' തന്റെ മഞ്ജു-
 വീണയ്ക്കുഴം മധുരമായ മധുസ്വരത്തിൽ,
 താണത്രരോഗി ഭയനീയത കാട്ടിയാത്മ-
 ത്രാണത്തിൻതമനകഴിച്ചു കഴങ്ങിനിന്നു.

ന.ര.

ആ മാതൃഭാരതിയിലത്ഥനചെയ്തു, വഞ്ചി-
 ഗ്രാമാങ്കസീമനി വളന്നൊരു തന്റെ മുഖിൽ,
 ഭീമാകലതപമൊടു നിന്നവനോടനന്യ-
 സാമാന്യസൽക്കൃതി വചസ്സുക'ളമ്മ'ചൊന്നാൾ.

ന.ര.

ഉള്ളിൽ കൃപാരസമൊടാതൂരമന്ദിരത്തി-
 നുള്ളിൽ പ്രവേശമവനന്നടനേ കൊടുത്തു;
 തള്ളിക്കളഞ്ഞിതു പഴുത്തുണി; രോഗശാന്തി-
 കൊള്ളിക്കുവാൻ പല ചികിത്സക'ളമ്മ' ചെയ്തു.

ന.ര.

തന്നാട്ടുകാരനവന്നെ വിചാരമോട-
 മന്നാത്തപസിനി ചികത്സ മുറയ്ക്കുകയും;
 എന്നാലതാഴിയിലൊഴിച്ചു മരണബിന്ദു-
 വെന്നാവിധത്തിലതിനിഷ്ഠലമായ് ഭവിച്ചു. നന്നുറ

അന്തിക്കടുക്കലൊരു നാളിലവൻ റയ്യള്ളിൽ-
 പൊന്തിപ്പടർന്ന പരിതാപ പരിഭ്രമങ്ങൾ
 അന്തിച്ചുകണ്ടരികെ വാണവരോടു ബാഷ്പം
 ചിന്തിപ്പറഞ്ഞിതു വചസ്സു ചനിത്തരത്തിൽ. നന്നുറ

“ആരുഗ്രഹാപിയിവന്നെന്നതു ദേവി, ദിവ്യ-
 കാരുണ്യരാശിയറിയേണ്ടൊരു ഘട്ടമായി;
 താരുണ്യവേളയിലിവൻ ധ്വനതീക്ഷ്ണതയ്ക്കു-
 ലേരുനവകുട നടുനായകമായിരുന്നു. നന്നുറ

“രണ്ടാമതായ് രസികവേഷമെടുത്തു, തങ്ക-
 തണ്ടാർശരൻ റയൊരു സേവകനായിരുന്നു;
 തണ്ടാളിയന്നു ‘തലകാഞ്ഞു’ നടന്നു താപ-
 മുണ്ടാക്കിയുല്ല ലവിലോചനമാക്കുന്നേകം. നന്നുറ

“ജ്ഞാനത്തിനാശ കുറവാ, യതുകൂടി മദ്യ-
 പാനത്തിനായ് ‘തലതിരിഞ്ഞു’ നടന്ന കാലം,
 ശ്രീനർത്തനാഞ്ചിതമനോഹരവഞ്ചിരാജ്യ-
 സ്ഥാനത്തനല്ലമൊരു വിപ്ലവമുട്ടഭവിച്ചു. നന്നുറ

“വാരാഹനാമധ്യധനാഗ്രഹസിദ്ധിയെത്തി-
 ചേരാനരാജകുതയെപ്പടിയാക്കിയന്നാർ,
 ആ രാജമന്ത്രിവരനിമിത്തമുൾക്കൊണ്ട-
 ചാരാവലിക്കൊരുപനായകനായ് ചുമഞ്ഞേൻ. നന്നു

“അപ്പോളടിയൂടി വെറും ചതിചെയ്തു കള്ള-
 റിപ്പോർട്ടുകൊണ്ടു പലരേയുമുപദ്രവിച്ചു;
 അപ്പോരിലീ നിരാപരാധിനി ദേവിയേയ്-
 മപ്പോലെ കാമുകനെയും പകയാൽ കരക്കി. നന്നു

“ചാരപ്രവൃത്തിയിലെടുത്ത ചതിക്കു മന്ത്രി-
 വീരൻ പിടിച്ചൊടുവിലെന്റെ ‘പുറപ്പറമ്പിൽ’
 ചുരപ്പറമ്പിനു ‘പെരുംകളമൊന്നു കത്തി’-
 ള്ളത്തു സമ്പ്രതി ബഹിഷ്കൃതനാക്കിവിട്ടാൻ. നന്നു

“തെണ്ടിത്തിരിഞ്ഞു പലടത്തു; മതോടുരോഗ-
 ക്കണ്ടിൽപ്പതിച്ചു; പുനരേതൊരു ശക്തിയാലോ
 മണ്ടിക്കഴഞ്ഞിവിടെവന്നിതു; ദേവിയെന്നെ-
 കണ്ടിട്ടു തെല്ലമറിയാതെയിരുന്നിടുന്നു. നന്നു

“ഒന്നല്ലസംഖ്യദുരിതങ്ങളുമത്ര ചെയ്തു;-
 വെന്നല്ല ലോകപതിയെത്തുണവൽഗണിച്ചു;
 വെന്നല്ലോ ബഹുസുദൃസ്തം; മിന്നു മാപ്പ-
 തന്നമ്മയെന്നെയലിവോടു മനുഗ്രഹിക്കൂ.” നന്നു

കഷ്ടിച്ചുരച്ചിതവ; നമ്മ കൃപാർദ്രദിവ്യ-
ദൃഷ്ടിപ്രശാന്തരവിതൂവിയനഗ്രഹിച്ചു;
സൃഷ്ടിസ്ഥിതിപ്രളയകാരണഭൂതകാല-
യഷ്ടിക്കു കീഴവനമൻടനേകിടുന്നു.

നമെ

പങ്കസ്ഥിതന്റെ പരിതത്തിലഹോ; തനിക്കു
പങ്കുപറ്റുമുള്ളതു ധരിച്ചവരതന്റെ കണ്ണിൽ
തങ്കപ്പട്ടുകുമാണി രണ്ടു ജനിച്ചു; ദൈവ-
സങ്കല്പമുള്ളത മഹാത്തമതമായിരിപ്പൂ||

നമെ

രജതോത്സവം.

ഇവസരത്തിലൊരുവാസര, മാത്രമത്തിൻ
ശ്രീവണ്ണനീയ 'രജതോത്സവ' മംഗളത്താൽ,
ലാവണ്യസങ്കലിതമായിതു, ബാലകൃഷ്ണ-
ദേവന്റെ ശോഭിതരൂപം തിരുനാളുപോലെ.

നമെ

വിദ്യാലയം, വിലപിടിച്ച നെയിത്തുശാല,-
യുദ്യാന, മാതൂരനികേതനവും വിശേഷാൽ,
ഹൃദ്യാഭയോടു സമലംകൃതമായി, സർവ്വ-
വിദ്യാത്മിനീകൃതനിതാൻ പരിശ്രമത്താൽ.

നമെ

വൃന്ദാവനത്തിലമരുന്ന ജനം—വിശിഷ്ട
മന്ദാരമഞ്ജുലളിതാംഗിക—ഛായാമത്തിൽ,
നന്ദാത്മജന്റെയൊരു കോവിലിലെന്നപോലെ,
മന്ദാക്ഷഭക്തിരസമോടു സമാഗമിച്ചാൻ.

നമെ

നീലാരവിന്ദമിഴിമാരൊരുമിച്ചു രാസ-
ലീലാപിലാസരസമാന്തപോലെ,യന്നാർ
കോലാഹലത്തൊടു കളിച്ചു രസിച്ചു, പാറ-
ശാലാവിമോഹന മഹത്തിനു മോടിചേർത്തു.

ന.ഒ.

ഗോപീജനങ്ങളുതുന്നാളിലവശ്യമമ-
യ്ക്കാപീനമോദമൊരു 'മംഗളപത്ര'മേകാൻ
രൂപീകരിച്ചിതൊരു യോഗ; മതികലഗ്ര-
ശ്രീപീഠമെന്നൊരു മഹഷിയലങ്കരിച്ചു.

ന.നെ

അദ്ധ്യക്ഷനായൊരു വയോധികയോഗി, വംഗ-
മദ്ധ്യസ്ഥപണ്ഡിതശിരോമണിയായിരുന്നു;
ബുദ്ധ്യത്വഗാധതയൊടും ഭവപാശമുക്തി-
സിദ്ധ്യത്വമാത്മബലി ചെയ്തവനായിരുന്നു.

ന.ഒ.

പുഷ്പൽപ്രകാശമിയലുന്ന സുവർണ്ണവർണ്ണ-
മഷ്ടകുരസ് ഫുരിതമംഗളപത്രമപ്പോൾ
ശിഷ്യത്തിയാം വിദുഷിയേക, മന്ദബിന്ദു-
നിഷ്പന്ദിയായ് സദസി വായന ചെയ്തു ഭംഗ്യാ.
ഭേനൻ പാണിയാഴ്.

ന.വെ

വായിച്ചു ശിഷ്യ;യതു വാങ്ങി മഹർഷിയമ്മ-
യ്ക്കായിക്കൊടുപ്പതിനു തന്റെ കരാംബുജത്തിൽ
സ്ഥായിക്കൊടുത്തവിടെ നിന്നിതു; 'വന്ദ്യ' മന്ദ-
മായിട്ടുണഞ്ഞു മണി പീഠസമീപഭൂവിൽ.

ന.ഒ.

പുനർഭർത്തനം.

സുന്ദരാശയമിയന്ന മംഗളസ്സുവർണ്ണ

പത്രിക കൊടുക്കുവാൻ

മന്ദഹാസമൊടുമാ 'മഹർഷി'യു, മുരീ- കൈ കൊടുത്തു

കരിക്കുവതിനാദരാൽ

മന്ദമമ്മയുമടുത്തുനിന്നു; തെളിവാർന്ന

ദൃഷ്ടികളിടത്തു; ഹൃൽ-

സ്സന്ദനത്തൊടു തിരിച്ചറിഞ്ഞിതു പരസ്സരം

പ്രണയരാശികൾ.

ന.വ.൧൦

കൈവിറച്ചുകൊടുത്തു രാമ-ഗൃഷി—;യമ-

ഇന്ദിര—യതേവിധം

മെയ്വിയപ്പെട്ടതു വാങ്ങി; യത്തുത പുനഃ

പരസ്സര പരീക്ഷണം

ജീവിതത്തിലഭിവന്ദ്യ വൃദ്ധതയിലെത്തി;

സാധുജനസേവന-

ശ്രീവിശുദ്ധിപഴി പോയി വീണ്ടുമിവരാത്മ-

മുക്തിപദമാൻപോൽ.

ന.വ.൧൧

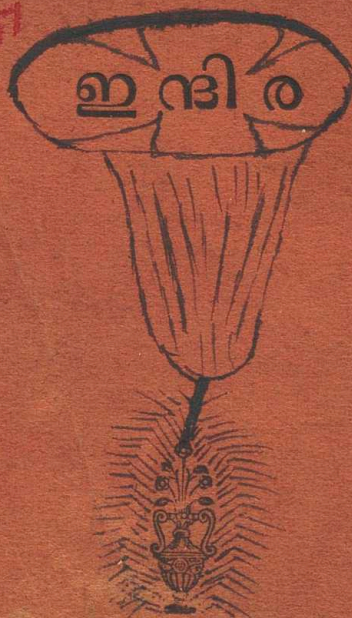
ശുഭം.

ഗ്രന്ഥകർത്താവിന്റെ മറ്റു കൃതികൾ.

	അണ
൧. പ്രകൃതി	൧൨
൨. ക്രിസ്തുപ്രവചനം	൮
൩. സുമിത്ര	൧൨
൪. വിദ്യാലയവിനോദങ്ങൾ : — ഒ ഭാഗങ്ങൾ	൧൨
൫. ഭാഗ്യവി	൩
൬. ഭാഗീരഥി	൩
൭. ഭവാനി	൩
൮. കരുണ	൩
൯. തേവൻ	
൧൦. തേവളി കൊട്ടാരത്തിൽ	൩
൧൧. അനന്തസാമ്രാജ്യം	൩
൧൨. വീരവിനോദം	൪

2462
E 397

E 397

എം. ആർ. കൃഷ്ണവാരീയർ, ബി. ഏ., എൽ. റി.